

ЗАКОН за автомобилните превози

Обн., ДВ, бр. 82 от 17.09.1999 г., в сила от 17.09.1999 г., изм. и доп., бр. 11 от 31.01.2002 г., изм., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 99 от 11.11.2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм. и доп., бр. 92 от 18.11.2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм., бр. 95 от 29.11.2005 г., в сила от 1.03.2006 г., изм. и доп., бр. 102 от 20.12.2005 г., бр. 103 от 23.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 85 от 20.10.2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм., бр. 92 от 14.11.2006 г., в сила от 14.11.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., изм. и доп., бр. 42 от 29.05.2007 г., бр. 80 от 5.10.2007 г., в сила от 5.10.2007 г., доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., доп., бр. 41 от 1.06.2010 г., изм. и доп., бр. 17 от 25.02.2011 г., изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 50 от 3.07.2012 г., в сила от 3.07.2012 г., доп., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм. и доп., бр. 99 от 14.12.2012 г., изм., бр. 103 от 28.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 23 от 8.03.2013 г., в сила от 8.03.2013 г., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 11 от 7.02.2014 г., в сила от 30.12.2013 г., изм. и доп., бр. 60 от 22.07.2014 г., изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 14 от 20.02.2015 г., доп., бр. 60 от 7.08.2015 г., изм., бр. 81 от 20.10.2015 г., в сила от 1.04.2016 г. - бр. 100 от 18.12.2015 г., в сила от 20.11.2015 г., изм. и доп., бр. 32 от 22.04.2016 г., в сила от 1.04.2016 г., изм., бр. 58 от 26.07.2016 г., бр. 59 от 29.07.2016 г., в сила от 1.08.2016 г., изм. и доп., бр. 9 от 26.01.2017 г., бр. 93 от 21.11.2017 г., бр. 62 от 27.07.2018 г., в сила от 28.01.2019 г., бр. 80 от 28.09.2018 г., в сила от 28.06.2019 г., бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) Този закон урежда условията и реда за:

1. обществените вътрешни и международни превози на пътници и товари с автомобили, извършвани от български или чуждестранни превозвачи;
2. превозите за собствена сметка;
3. контрола при осъществяването на превозите по т. 1 и 2;
4. особените правила при договорите за превоз на пътници и товари.

Чл. 2. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията ръководи и контролира осъществяването на автомобилните превози на пътници и товари в Република България.

(2) (В сила от 1.01.2000 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията осъществява правомощията си по ал. 1 чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) (В сила от 1.01.2000 г. - ДВ, бр. 82 от 1999 г., изм., бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" е юридическо лице на

бюджетна издръжка към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията със седалище в София и с регионални звена.

(4) (В сила от 1.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Министерският съвет приема устройствен правилник за дейността, структурата, организацията на работа и състава на Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация".

(5) (В сила от 1.01.2000 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация":

1. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) контролира изпълнението на изискванията към пунктовете за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства;

2. разработва републиканската транспортна схема;

3. анализира действието на нормативните разпоредби в областта на автомобилния транспорт и оценява ефекта от прилагането им;

4. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) проверява наличието на условията по чл. 7 от закона и на изискванията за достъп до пазара при извършването на превози на пътници и товари;

5. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) осъществява контролни функции по този закон;

6. (нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) предоставя на Информационния център към Гаранционния фонд сведенията, определени с Кодекса за застраховането и подзаконовите нормативни актове по прилагането му във връзка със задължителната застраховка "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз, и осъществява контрола за сключването и подновяването на застраховката;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) извършва и други дейности, определени в закон или акт на Министерския съвет.

Чл. 3. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията анализира и прогнозира функционирането на транспортния пазар.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Превозвачите задължително предоставят статистическа информация за извършената от тях превозна дейност по ред и образец, установен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от председателя на Националния статистически институт.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., бр. 17 от 2011 г.) Статистическата информация, предоставена по смисъла на ал. 2, представлява статистическа тайна по смисъла на чл. 25, ал. 1 от Закона за статистиката и може да бъде използвана само за статистически нужди.

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) При криза на транспортния пазар за превози министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията за определен вид превози може:

1. (доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) да спре лицензирането и регистрирането на нови превозвачи;

2. да установи ограничение за разширяване дейността на съществуващите на пазара превозвачи и броя на автомобилите.

(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията предприема действия по ал. 1 след проучване и анализ.

(3) Ограниченията по ал. 1 продължават до преодоляване на кризисния период, но не повече от шест месеца. При необходимост този срок може да бъде продължен само веднъж със същата продължителност.

Чл. 5. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Цените за обществените превози на пътници и товари се образуват свободно на основата на търсенето и предлагането, с изключение на цените по чл. 24а, ал. 11.

(2) Превозвачите са длъжни да обявяват пред клиентите си цените и условията за

превоза по начин, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Глава втора

ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РЕГИСТРИРАНЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 60 от 2014 г.) Обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър на моторните превозни средства към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България.

(2) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Веднъж вписано в базата данни на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, превозното средство може да бъде прехвърлено в друг лиценз.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Лиценз и удостоверение за регистрация не се изискват за:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 17 от 2011 г., в сила до 4.12.2011 г.) превоз на товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с товароносимост до 3,5 тона или максимално допустима маса до 6 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

2. (нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 4.12.2011 г.) превоз на товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с максимално допустима маса до 3,5 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) превоз на пътници и товари при бедствия, аварии и други извънредни ситуации;

4. (доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г., бр. 109 от 2007 г., предишна т. 3, бр. 17 от 2011 г.) превози на пътници и товари, извършвани от Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", държавните предприятия "Строителство и възстановяване", "Транспортно строителство и възстановяване" и "Съобщително строителство и възстановяване", свързани с изпълнението на нормативно определените им публични задачи, както и от съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България и пребиваващи на нея;

5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишна т. 4, бр. 17 от 2011 г.) превози на пощенски пратки, които се извършват в рамките на обществените услуги;

6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишна т. 5, бр. 17 от 2011 г.) превози на повредени превозни средства;

7. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишна т. 6, бр. 17 от 2011 г.) превози на лекарства и медицински изделия, медицинско оборудване, както и други

необходими средства за оказване на спешна медицинска помощ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Лицензът на Общността е валиден и за превозите на територията на Република България.

(5) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Един и същи превозвач може да има само два лиценза – един лиценз за превоз на пътници, който може да е лиценз на Общността за превоз на пътници или лиценз за извършване на превоз на пътници на територията на Република България, и съответно един лиценз за превоз на товари, който може да е лиценз на Общността за превоз на товари или лиценз за извършване на превоз на товари на територията на Република България.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 4.12.2011 г., доп., бр. 60 от 2014 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават лицензите по този закон по предложение на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". За всяко моторно превозно средство, с което превозвачът извършва дейността, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават съответно заверено копие на лиценза на Общността или удостоверение за обществен превоз на моторно превозно средство. Завереното копие и удостоверението се издават, ако моторното превозно средство е с българска регистрация и превозвачът е доказал финансова стабилност за него по реда, определен с наредбата по ал. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България с автомобили с българска регистрация се издава на търговци по смисъла на Търговския закон, когато отговарят на изискванията за:

1. благонадеждност (добра репутация);
2. професионална компетентност;
3. финансова стабилност;
4. (нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 4.12.2011 г.) установяване на територията на Република България.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Условието и редът за установяване на изискванията по ал. 2 и за издаване на лиценз се определят с наредба, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ, L 300/51 от 14 ноември 2009 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 9 от 2017 г.) Изискванията за благонадеждност по ал. 2, т. 1 са изпълнени, когато ръководителите на транспортната дейност на търговците не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер или не са лишени с влязла в сила присъда от правото да упражняват превозна дейност, както и когато на предприятието или на ръководителя на транспортната дейност не са налагани санкции в една или повече държави членки за тежки нарушения, посочени в Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18 март 2016 г. за допълнение на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на класификацията на тежките нарушения на правилата на Съюза, които могат да доведат до загуба на добрата репутация на автомобилния превозвач, и за изменение на приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 74/8 от 19 март 2016 г.).

(5) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2003 г., бр. 92 от 2005 г.)

Изискванията за професионална компетентност по ал. 2, т. 2 са изпълнени, когато ръководителите на транспортната дейност на търговците притежават познания и опит, придобити чрез посещения в курсове за обучение или усвоени в транспортната практика, успешно са положили писмен изпит по предмети, определени в наредбата по ал. 3, и имат най-малко средно образование.

(6) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., доп., бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 105 от 2005 г.) Изискванията за финансова стабилност по ал. 2, т. 3 са изпълнени, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Капиталът за първото превозно средство и за всяко следващо превозно средство трябва да отговаря на размера, определен в наредбата по ал. 3.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 4.12.2011 г., доп., бр. 60 от 2014 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Изискването за установяване по ал. 2, т. 4 е изпълнено, когато търговецът е действително и трайно установен на територията на Република България.

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 92 от 2005 г., изм., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., доп., бр. 80 от 2007 г.) Лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари на територията на Република България само с моторни превозни средства, за които има издадени удостоверения за обществен превоз на пътници или товари, освен в случаите, когато превозите се извършват с лиценз на Общността.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм. и доп., бр. 9 от 2017 г.) Лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата.

(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., доп., бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) Министърът на здравеопазването съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за провеждане на предпътните медицински прегледи на водачите, извършващи обществени превози на пътници и товари или превози за собствена сметка.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) Лицензираните превозвачи могат да осъществяват международен превоз на товари с водачи - граждани на държава, която не е членка на Европейския съюз, само когато те притежават сертификат за водач на моторно превозно средство, издаден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощени от него длъжностни лица.

(5) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Сертификат за водач на моторно превозно средство се издава на превозвач, който е удостоверил по надлежния ред, че водачът на моторно превозно средство, който е гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, е назначен на работа при спазване на разпоредбите на Кодекса на труда и колективните трудови договори, ако има такива, относно условията за назначаване на работа и професионалното обучение на водачите на моторни превозни средства с цел осъществяване на автомобилни превози.

(6) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Изискванията към водачите -

граждани на държави, които не са членки на Европейския съюз, и условията и редът за издаване на сертификат за водач на моторно превозно средство се определят с наредбата по чл. 7, ал. 3.

Чл. 76. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г., относно влизането в сила виж § 43, т. 2 от ЗИД на ЗАП) (1) Лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D или D+E, само с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години.

(2) (Нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.03.2020 г. относно устройствата за мобилно видеонаблюдение) Моторните превозни средства от категории M2 и M3, клас В, клас II и клас III, за управлението на които се изисква свидетелство за управление от категории D1, D1E, D или DE, се оборудват с устройство за мобилно видеонаблюдение и с обезопасителни колани за водача и пътниците.

(3) (Нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Изискването за обезопасителни колани по ал. 2 не се прилага за моторни превозни средства от категории M2 и M3, клас А и клас I при специализиран превоз по маршрути с еднопосочна дължина до 30 км.

(4) (Нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.03.2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредба определя изискванията към устройствата за мобилно видеонаблюдение, реда за използването им и за съхранението на записите от тях.

(5) (Нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Редът за оборудване с обезопасителни колани на моторните превозни средства от категории M2 и M3, клас В, клас II и клас III, за управлението на които се изисква свидетелство за управление от категории D1, D1E, D или DE, които не са оборудвани фабрично с такива, се определя с наредбата по чл. 146, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.

(6) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Карта за квалификация на водач се издава на лица, притежаващи удостоверение за професионална компетентност, удостоверяващо начална квалификация или периодично обучение по смисъла на ал. 7 и 8.

(7) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Изискването за квалификация на водача по ал. 1 е изпълнено, когато водачът притежава познания, придобити чрез посещения в курсове за обучение, и е положил успешно изпит.

(8) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Водачите, придобили квалификацията по ал. 6, подлежат на периодично обучение за усъвършенстване на познанията си на всеки 5 години.

(9) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за провеждане на обучението и реда за провеждане на изпитите по ал. 7 и 8.

Чл. 7в. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от

2016 г., в сила от 1.08.2016 г.) Курсове за обучение на водачи за придобиване на квалификация и за усъвършенстване на познанията им се организират от търговци и юридически лица с нестопанска цел, от професионални гимназии, професионални колежи, средните общообразователни училища с професионални паралелки, както и висшите училища, които притежават удостоверение за регистрация.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", където се води регистър.

(3) За вписване в регистъра лицата по ал. 1 трябва да:

1. (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) подадат заявление до Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", комплектовано с документите, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

2. (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) разполагат с учебни кабинети, преподаватели, учебни площадки, превозни средства и средства за провеждане на практически упражнения, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 9.

(4) При непълноти на представените документи по ал. 3 Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите по ал. 4 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица извършват регистрацията и издават удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 9 и са приложили документите по ал. 3.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" мотивирано отказва извършването на регистрация на лице, което не отговаря на някое от изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 9 или не е приложило към заявлението документите по ал. 3.

(7) Отказът да се извърши регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Правото да се организират курсове за обучение на водачи за придобиване на квалификация и за усъвършенстване на познанията се прекратява:

1. по решение на органа, извършил регистрацията:

а) когато регистрацията е извършена въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;

б) при системни нарушения на условията и реда за извършване на обучението;

2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) по заявление на притежателя на удостоверението за регистрация;

3. с прекратяване на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел.

Чл. 7г. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) В регистъра по чл. 7в, ал. 2 се вписват:

1. пореден номер и дата на регистрацията;

2. наименование, седалище и адрес на управление на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел;

3. код по БУЛСТАТ;

4. номер на издаденото удостоверение за регистрация;

5. данни за превозните средства, с които се извършва обучението:

а) регистрационен номер;

б) идентификационен номер;

в) марка и модел;

б. дата на заличаване на регистрацията и основанието за това.

(2) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(3) Зачиването от регистъра се извършва със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(4) (Изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Редът за регистрация и заличаване от регистъра по чл. 7в, ал. 2 се определя с наредбата по чл. 7б, ал. 9.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и лицензът на Общността са лични и не подлежат на преотстъпване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 60 от 2014 г.) Лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и лицензът на Общността се издават за срок 10 години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 60 от 2014 г.) Срокът на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и на лиценза на Общността се продължава за нови 10 години, ако лицензираният превозвач е направил писмено заявление за това преди изтичането на срока на валидност на лиценза и отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7, ал. 3.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Издаването на лиценза или продължаването на срока му се извършва в едномесечен срок от подаване на заявлението.

Чл. 9. (1) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. и доп., бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице отказва издаването на лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценз на Общността или продължаването на срока му в случаите, когато:

1. кандидатът не отговаря на някое от изискванията по чл. 7, ал. 2;

2. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 80 от 2007 г., доп., бр. 60 от 2014 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) правата, произтичащи от издадения лиценз на същия търговец или свързано с него лице, са били прекратени през последните две години на основание чл. 11, ал. 1, т. 1, букви "а", "в" и "г";

3. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) са налице условията по чл. 4;

4. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) превозвачът вече има издаден лиценз за същия вид превози.

(2) (Предишна ал. 1 - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. и доп., бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Отказът от издаване или за продължаване срока на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценза на Общността се мотивира.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Изричният или мълчаливият отказ подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 10. (1) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) При настъпване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, извън случаите по ал. 2 превозвачът подава заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишен текст на чл. 10, доп., бр. 80 от 2007 г.) При смърт на физическото лице - едноличен търговец, при прехвърляне на предприятието на търговеца като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, или при преобразуване на превозвача правата му, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или от лиценза на Общността, преминават върху неговия правопреемник. Той е задължен в срок до три месеца да подаде заявление до лицензиращия орган за отразяване на промяната в лиценза, ако са изпълнени изискванията на чл. 7, ал. 2.

Чл. 11. (1) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишен текст на чл. 11, бр. 60 от 2014 г.) Правата, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или от лиценза на Общността, се прекратяват:

1. по решение на лицензиращия орган, когато:

а) (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или лицензът на Общността е издаден въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;

б) (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2;

в) (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) при осъществяване на дейността от превозвача са нарушени този закон и подзаконовите нормативни актове, двустранните и многостранните договори, по които Република България е страна, паспортният и митническият режим в Република България или в чужбина;

г) (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) са използвани неистински документи или документи с невярно съдържание при осъществяване на дейността;

д) (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., доп., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., отм., бр. 80 от 2007 г.);

е) (нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., отм., бр. 9 от 2017 г.);

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 9 от 2017 г.) по заявление на неговия притежател;

3. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) с прекратяване на юридическото лице на притежателя на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценза на Общността;

4. с прекратяване на дейността на едноличния търговец;

5. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) с изтичане на срока, за който е издаден;

6. (отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.).

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2014 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Когато се установи броят на издадените заверени копия на лиценза на Общността или на удостоверенията за обществен превоз на моторно превозно средство е по-голям от броя на автомобилите с българска регистрация, с които превозвачът извършва дейността и/или за които може да докаже финансова стабилност, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него лице с писмена заповед отнема съответния брой заверени копия на лиценза на Общността или удостоверения за обществен превоз на моторно превозно средство.

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 1.04.2016 г. - бр. 100 от 2015 г., в сила от 20.11.2015 г., доп., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Таксиметров превоз на пътници може да се извършва от търговци, притежаващи удостоверения за регистрация или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка. Правоотношенията между превозвача и водача се уреждат с писмен договор.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Регистрацията по ал. 1 се извършва от Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация", където се води публичен регистър.

(3) За вписване в регистъра лицата по ал. 1 трябва:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) да подадат заявление до Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", комплектувано с документите, определени в наредбата по чл. 12а, ал. 5;

2. да отговарят на изискванията за благонадеждност, посочени в чл. 7, ал. 4;

3. да отговарят на изискванията за професионална компетентност, посочени в чл. 7, ал. 5.

(4) При непълноти на представените документи по ал. 3 Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняването на непълнотите по ал. 4 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица извършват регистрацията и издават удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 4 и 5 и са приложили документите по ал. 3. Неразделна част от удостоверението за регистрация е списък на превозните средства, с които се извършват превозите, и списък с данните на водачите, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 9 от 2017 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" мотивирано отказва извършването на регистрация, когато:

1. търговецът не отговаря на някое от изискванията по чл. 7, ал. 4 или 5;

2. търговецът не е комплектувал заявлението си с документите, определени в наредбата по чл. 12а, ал. 5;

3. правото да извършва таксиметров превоз на пътници на същия търговец или на свързано с него лице е било прекратено на основание ал. 8, т. 1, букви "а", "в" или "г" през последните две години.

(7) Отказът да се извърши регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Правото да се извършва таксиметров превоз на пътници се прекратява:

1. по решение на органа, извършил регистрацията, когато:

а) регистрацията е извършена въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;

б) превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 или 5;

в) при осъществяване на дейността от превозвача са нарушени този закон и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него;

г) са използвани неистински документи или документи с невярно съдържание при осъществяване на дейността;

2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) по заявление на притежателя на удостоверение за регистрация;

3. с прекратяване на юридическото лице на притежателя на удостоверението за регистрация;

4. с прекратяването на дейността на едноличния търговец.

Чл. 12а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) В регистъра по чл. 12, ал. 2 се вписват:

1. пореден номер и дата на регистрацията;

2. фирма, седалище и адрес на управление на търговеца;

3. номер по БУЛСТАТ;

4. номер на издаденото удостоверение за регистрация;

5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) данни за моторните превозни средства, с които превозвачът извършва превозите:

а) регистрационен номер;

б) идентификационен номер;

в) марка и модел;

г) дата на първа регистрация;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) дата на заличаване на регистрацията и основанията за това.

(2) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 18.11.2007 г., изм., бр. 60 от 2014 г.) При вписване за първи път в регистъра по ал. 1 от датата на първата регистрация на моторното превозно средство не трябва да са изтекли повече от 8 години.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 85 от 2006 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Заличаването от регистъра на основание чл. 12, ал. 8, т. 1 се извършва със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", а на основание чл. 12, ал. 8, т. 2, 3 и 4 – от длъжностни лица, оправомощени от изпълнителния директор, с отбелязване в регистъра на съответните обстоятелства, представляващи основание за заличаване.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) Редът за регистрация и заличаване от регистъра по чл. 12, ал. 2, както и за извършване на таксиметров превоз на пътници се определя с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 12б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., доп., бр. 102 от 2005 г.) Превоз на пътници и товари за собствена сметка може да се извършва от еднолични търговци или юридически лица, при условия и по ред, определен с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Наредбата не се прилага за превоз на:

1. пътници за собствена сметка, извършван с автомобили, в които броят на местата за сядане, без мястото на водача, е не повече от 8;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г., в сила до 4.12.2011 г.) товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с товароносимост до

3,5 тона или с максимално допустима маса до 6 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

3. (нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 4.12.2011 г.) товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с максимално допустима маса до 3,5 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) пътници и товари при бедствия, аварии и други извънредни ситуации;

5. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., предишна т. 4, бр. 17 от 2011 г.) пътници и товари, извършван от Министерството на отбраната, структурите на подчинение на министъра на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", държавните предприятия "Строителство и възстановяване", "Транспортно строителство и възстановяване" и "Съобщително строителство и възстановяване", свързан с нормативно определените им публични задачи, както и от съюзническите и/или чуждите въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България и пребиваващи на нея.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(5) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(6) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(7) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(8) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(9) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.).

(10) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 26.04.2011 г.) Превоз на товари за собствена сметка между два пункта на територията на Република България не може да се извършва с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с допустима максимална маса над 12 тона, освен ако лицето, за чиято сметка се извършва превозът, притежава лиценз за извършване на обществен превоз на товари.

(11) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Лицата по ал. 1 са длъжни да уведомят писмено Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", че извършват превози за собствена сметка на пътници или товари еднократно, не по-късно от деня на започването на дейността по извършването на превозите.

Чл. 12в. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., отм., бр. 92 от 2005 г.).

Чл. 13. За превоза на специфични товари (товари със специфични свойства), като: малотрайни хранителни продукти, живи животни, птици и други, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията може да определи специални правила за превозвачите и превозните средства и да постави допълнителни изисквания за извършване на вътрешни превози.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 80 от 2007 г.) Превоз на опасни товари на територията на Република България се извършва при спазване изискванията на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) (обн., ДВ, бр. 73 от 1995 г.; попр., бр. 63 от 2005 г.) и на наредба за условията и реда за извършване на превоз на опасни товари, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на вътрешните работи и министъра на околната среда и водите.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 99 от 2012 г.) Водачите, извършващи превози на опасни товари, трябва да притежават познания, придобити чрез посещения в курсове за професионално обучение, и свидетелство за успешно положен изпит. Свидетелството се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и е със срок на валидност 5 години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Валидността на свидетелството по ал. 2 може да се продължи за нов период от 5 години в случаите, когато преди датата на изтичане на валидността на свидетелството му водачът е завършил опреснителен курс и е положил успешно съответния изпит.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Лицата, осъществяващи превози на опасни товари и/или товарене и разтоварване на опасни товари, са длъжни да ползват един или повече консултанти по безопасността при превоза на опасните товари.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Консултантите по безопасността при превоза на опасните товари трябва да притежават познания, придобити чрез посещения в съответни курсове за професионално обучение, и удостоверение, издадено след успешно положен изпит. Удостоверението се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и е със срок на валидност 5 години за съответния вид товари.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Условието и редът за издаване на удостоверения за завършен курс за професионално обучение на водачите по ал. 2 и на консултантите по безопасността при превоза на опасни товари по ал. 5 се определят с наредбата по ал. 1.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Контролът при превозите на опасни товари се осъществява по ред, определен в наредбата по ал. 1.

Чл. 14а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) Курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване на превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари се организират от търговци и юридически лица с нестопанска цел с разрешение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Обучението се извършва по учебна документация, утвърдена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) Разрешение за организиране на курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване на превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността на превоза на опасни товари се издава, когато учебните кабинети, преподавателите, учебните помагала и средствата за провеждане на практически упражнения отговарят на изискванията на наредбата по чл. 14, ал. 1.

(4) В едномесечен срок от подаване на заявлението министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице издава или мотивирано отказва издаването на разрешение.

(5) Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Разрешението се издава за срок 5 години.

(7) Срокът на разрешението може да бъде продължен за нови 5 години, когато лицето по ал. 1 е направило писмено заявление за това преди изтичането на срока на валидност на разрешението и отговаря на изискванията на наредбата по чл. 14, ал. 1.

(8) Правата, произтичащи от разрешението, се прекратяват:

1. с отнемането на разрешението;

2. с прекратяването на дейността на едноличния търговец;
3. с прекратяването на юридическото лице;
4. с изтичането на срока, за който е издадено;
5. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) по заявление на неговия притежател.

(9) Разрешението се отнема, когато се установи, че е издадено въз основа на неистински документ или документ с невярно съдържание или при нарушение на условията и реда за извършване на обучението, определени в наредбата по чл. 14, ал. 1.

(10) Разрешението се отнема с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице.

(11) Отнемането на разрешението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) Лицата, чието разрешение е отнето, могат да кандидатстват за получаване на ново разрешение не по-рано от една година от датата на отнемането му.

Чл. 15. (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Превозвачите, лицензирани или регистрирани по реда на този закон, организират дейността и труда на водачите в съответствие със закона и с разпоредбите на двустранните и многостранните договори, свързани с превозите на пътници и товари, по които Република България е страна, и създават условия за повишаване квалификацията им.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба документите, които водачите трябва да носят при извършване на превозите, техните образци и сроковете за съхранението им.

Глава трета

ВЪТРЕШНИ ПРЕВОЗИ

Раздел I

Превоз на пътници по автобусни линии

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) Общественият превоз на пътници по автобусни линии се извършва съгласно утвърдените транспортни схеми - републиканска, областни и общински.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Републиканската транспортна схема включва междуселищни автобусни линии, свързващи населени места от две или повече области. Тя се утвърждава от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Областните транспортни схеми включват междуселищни автобусни линии, свързващи населени места от две или повече общини от една област. Те се утвърждават от съответните областни управители.

(4) Общинските транспортни схеми включват следните видове автобусни линии:

1. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) градски основни и допълнителни - за превози между пунктове в чертите на населеното място, определени със строителните му граници в действащия устройствен план;

2. междуселищни - за превози, свързващи две или повече населени места в границите на общината.

(5) Общинските транспортни схеми се утвърждават от съответните общински съвети.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Когато маршрутът на междуселищна автобусна линия съвпада с маршрута на друга междуселищна автобусна линия или пътнически влак и са от едно и също направление, между часовете на тръгване от общите им спирки трябва да има интервал.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Интервалите между часовете на тръгване и редът за проверка на изискването по ал. 6 се определят с наредбата по чл. 18.

(8) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г.) Областният управител разрешава разширение на общинската транспортна схема в съседни общини при необходимост от ежедневни работни пътувания в рамките на една икономическа агломерация.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на регионалното развитие и благоустройството с наредба определя условията и реда за утвърждаване на транспортните схеми и за осъществяване на обществените превози на пътници с автобуси.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Отм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Превозите по автобусни линии се възлагат след проведена процедура по Закона за концесиите или Закона за обществените поръчки и в съответствие с Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/96 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (L 315/1 от 3 декември 2007 г.), когато възложителят предоставя предвидени в държавния и/или общински бюджети средства за компенсирание на превозвачите за извършени разходи и/или им предоставя изключителни права срещу изпълнението на задължение за обществена услуга.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Не се допуска възлагане на поръчки при условията на чл. 5, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/96 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Превозвачите са длъжни да изпълняват възложените им автобусни линии и разписания в съответствие с изискванията на този закон, Закона за движението по пътищата, подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях, и постигнатите договорености с възложителя.

(5) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., предишна ал. 3, бр. 17 от 2011 г.) Превозите по автобусни линии се извършват само от превозвачи, сключили договор с възложителя.

(6) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Кметовете на общините възложители уведомяват писмено органа, утвърдил съответното маршрутно разписание от областната или републиканската пътна схема, за намеренията си да започнат процедура за възлагане на превозите по това маршрутно разписание. Процедурата по възлагане на превозите по съответното маршрутно разписание може да започне само след съгласуването му по реда, определен с наредбата по чл. 18.

(7) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Кметовете на общините възложители са длъжни да предоставят справки с информация по възлагането на превози по маршрутни разписания по автобусни линии от областните и републиканската транспортни схеми на органа, който е утвърдил съответните разписания. При промяна в обстоятелствата по възлагане на

маршрутно разписание кметът на общината писмено уведомява органа, утвърдил разписанието, в 7-дневен срок от промяната.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Междуселищните автобусни линии задължително се обслужват от официално обявени от общините автогари и автоспирки по съответните маршрути.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Моторните превозни средства за обществен превоз по автобусни линии на градския транспорт задължително спират на определените от кмета на съответната община автоспирки.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба задължителните изисквания към автогарите, условията и реда за работа в тях.

(2) С наредбата по ал. 1 се определят и:

1. категориите на автогарите;
2. условията и редът за категоризация на автогарите, които отговарят на изискванията по ал. 1;
3. (нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) автогарите, в които се осигурява помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност;
4. (нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) мерките за сигурност на превозите на пътници с автобус, които се осигуряват от собствениците на автогари.

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 9 от 2017 г.) Всички превозвачи, извършващи превоз на пътници по междуселищни автобусни линии, задължително ползват автогарите срещу заплащане и автоспирките по изпълнявания маршрут и спазват утвърденото разписание. В населено място:

1. с една автогара същата задължително се включва като обслужваща по маршрута на автобусните линии, имащи спирка в това населено място;

2. с повече от една автогара общинският съвет определя автогарите, които са начални, междинни и крайни спирки по маршрута на автобусните линии, имащи спирка в това населено място;

3. без автогара общинският съвет определя автоспирките, които са начални, междинни и крайни по маршрута на автобусните линии, имащи спирка в това населено място;

4. в което е изчерпан капацитетът на автогарите по т. 1 и 2, общинският съвет определя автоспирките, които са начални, междинни и крайни по маршрута на автобусните линии, имащи спирка в съответното населено място.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 9 от 2017 г.) Собствениците на автогари са длъжни да допускат срещу заплащане всички превозвачи, извършващи превози по междуселищните автобусни линии.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 92 от 2005 г.) Собствениците на автогари задължително прилагат еднакви критерии спрямо всички превозвачи при определяне размера на цените за преминаване, за престой, за предоставяне на право за продажба на билети и за извършване на други услуги.

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 92 от 2005 г., бр. 9 от 2017 г.) Начинът на формиране на цените, както и пределните цени за автогарово обслужване се определят

съгласно методика, утвърдена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията на база на категоризиране на автогарите.

(5) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Цените по ал. 4 може да се актуализират веднъж годишно.

Раздел II

Специализирани и случайни автобусни превози.

Таксиметрови превози на пътници

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) Специализирани и случайни автобусни превози се извършват от лицензирани превозвачи по договорени с клиента цени при условия и по ред, определени с наредба, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г., бр. 99 от 2012 г.) Превозвачът уведомява писмено съответната областна структура на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за намерението си да извърши случаен превоз на пътници преди започването на превоза.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Извършването на случаен превоз започва с попълване на превозен документ по образец, определен в наредбата по ал. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

(5) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 23а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 6.11.2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) Случайните превози на деца и/или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU).

Чл. 23б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) Специализираните, случайните и превозите за собствена сметка на деца и/или ученици се извършват от водачи, които притежават най-малко две години професионален опит като водачи на автобус и са на възраст не по-малка от 25 години.

(2) (В сила от 1.01.2012 г. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Специализираните, случайните и превозите за собствена сметка на деца и/или ученици се извършват с автобуси, за които има издадено удостоверение за преминал допълнителен преглед за проверка на оборудването им.

(3) (В сила от 1.01.2012 г. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Удостоверението по ал. 2 се издава от лицата по чл. 148, ал. 2 от Закона за движението по пътищата по реда на наредбата по чл. 147, ал. 1 от същия закон.

Чл. 23в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) При извършване на специализирани, случайни и превози за собствена сметка на деца и/или ученици възложителят на превоза, съответно организаторът му, предприемат мерки за осигуряване на безопасното им качване и слизане от превозното средство.

Чл. 23г. (Нов – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Специализираните, случайните и превозите за собствена сметка на деца и/или ученици се извършват с моторни превозни средства от категории М2 и М3, клас В, клас II и клас III, като не се допуска превоз на стоящи пътници.

Чл. 24. (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от

2006 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 81 от 2015 г., в сила от 1.04.2016 г. - бр. 100 от 2015 г., в сила от 20.11.2015 г., доп., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Таксиметровите превози на пътници се извършват от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, с електронен таксиметров апарат с фискална памет, по ред, определен в наредбата по чл. 12а, ал. 5, след издаване на разрешение за таксиметров превоз на пътници.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 1.07.2006 г. за автомобили с първа регистрация до 1 януари 1990 г.; в сила от 1.01.2007 г. за автомобили с първа регистрация след 1 януари 1990 г., бр. 60 от 2014 г.) Регистрираните превозвачи могат да осъществяват таксиметрови превози на пътници само с автомобили, от датата на първата регистрация, на които не са изтекли повече от 15 години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Водачът на лек таксиметров автомобил трябва да:

1. притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство от категория В;

2. не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер или за престъпление по транспорта и/или да не е лишен по съдебен или административен ред от правото да управлява моторно превозно средство;

3. няма наложени административни наказания за управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително през последната година;

4. е психологически годен по смисъла на чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;

5. притежава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил, валидно за съответната община, на чиято територия се извършват превозите.

(4) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г., доп., бр. 93 от 2017 г.) Ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" издава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил на лице, което отговаря на изискванията по ал. 3, т. 1 – 4 и успешно е положило изпит по теми, определени с наредбата по чл. 12а, ал. 5. Удостоверението се издава за срок 5 години. Валидността на удостоверението може да се продължи за нов срок от 5 години без полагането отново на изпит, ако лицето отговаря на изискванията по ал. 3, т. 1 – 4 и е подало заявление за преиздаване в 14-дневен срок преди изтичането на валидността на удостоверението за водач на лек таксиметров автомобил.

(5) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Изпитът по ал. 4 се провежда от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" по ред и начин, определени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(6) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г., доп., бр. 93 от 2017 г.) Редът за издаване на удостоверението на водач на лек таксиметров автомобил, за продължаване

срока на валидност и за доказване на съответствието с изискванията по ал. 3, т. 1 – 4 се определя с наредбата по чл. 12а, ал. 5.

(7) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" отнема със заповед удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил, който престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 3, т. 1 – 4. Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Регистрираният превозвач отговаря солидарно за вредите, причинени от водачи, които извършват таксиметров превоз на пътници от негово име, но за своя сметка, с изключение на вредите, покрити по застрахователни събития от застраховки "Гражданска отговорност" и "Злополука" съгласно Кодекса за застраховането.

Чл. 24а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Разрешението за таксиметров превоз на пътници се издава от кмета на общината или от упълномощено от него длъжностно лице, за всеки отделен автомобил. В разрешението се вписват данните на водача в случаите, когато той извършва дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г., бр. 60 от 2014 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Разрешението по ал. 1 се издава на регистриран по реда на този закон превозвач, който е подал заявление до кмета на общината, в която ще извършва дейността си по таксиметров превоз на пътници, и:

1. таксиметровият автомобил отговаря на изискванията на наредбата по чл. 12а, ал. 5 и за него има издаден знак за периодичен преглед за проверка на техническата изправност;

2. регистрираният превозвач няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са разсрочени или отсрочени по законов ред; изискването за липса на задължения се отнася и за водача, извършващ превоз от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2014 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Разрешението се издава за срока, посочен от превозача в заявлението по ал. 2, но не по-късно от края на календарната година, за която се иска разрешението.

(4) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) В 14-дневен срок от получаването на заявлението кметът на общината издава разрешението по ал. 1 или със заповед отказва издаването му, ако не са налице обстоятелствата по ал. 2, т. 1 или 2.

(5) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) За издадените разрешения се води регистър, който е публичен.

(6) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Разрешението е поименно и не подлежи на преотстъпване.

(7) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Разрешението се получава, след като е платен дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници, за срока за който е издадено разрешението.

(8) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Кметът на общината прекратява със заповед действието на разрешението:

1. по заявление на регистрирания превозвач;
2. при прекратяване на регистрацията на превозвача по реда на този закон;
3. при заличаване на таксиметровия автомобил от регистъра по чл. 12, ал. 2;
4. при уведомяване по реда на чл. 182, ал. 2, т. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(9) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Заповедите по ал. 4 и 8 подлежат на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Общинският съвет определя броя на таксиметровите автомобили, работещи на територията на общината, както и условията и реда за разпределянето им между превозвачите.

(11) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 26.05.2011 г., доп., бр. 60 от 2014 г., предишна ал. 5, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Общинските съвети определят минимални и максимални цени за таксиметров превоз на пътници за един километър пробег по съответната тарифа, валидни за територията на съответната община, където е издадено разрешението по ал. 1.

(12) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 26.05.2011 г., предишна ал. 6, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г., изм., бр. 93 от 2017 г.) Цените по ал. 11 се актуализират най-малко веднъж годишно.

Чл. 24б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 95 от 2005 г., бр. 17 от 2011 г.) Функционалните и техническите изисквания, на които трябва да отговаря фискалната памет на електронните таксиметрови апарати, предназначени за регистрация и контрол на оборота от услугите с леки автомобили за таксиметров превоз на пътници, въвеждането ѝ в експлоатация, регистрацията и контролът върху техническото състояние се определят с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите.

Чл. 24в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм. и доп., бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) Условията и редът за извършване на превоз на лица с увреждания и лица с намалена подвижност със специални превозни средства се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Раздел III

(Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.)

Превози с атракционна цел

Чл. 24г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Кметовете на общини определят маршрута на движение на пътните превозни средства и на съставите от пътни превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел на територията на съответните общини, като съобразяват маршрутите им на движение с утвърдената транспортна схема и с

изискванията за безопасност за движение по пътищата.

Глава четвърта **МЕЖДУНАРОДНИ ПРЕВОЗИ**

Раздел I

Достъп на български превозвачи до международен превоз на товари и на чуждестранни превозвачи до превоз на товари на българска територия

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Международен превоз на товари може да се извършва от:

1. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) превозвач, който притежава лиценз на Общността и разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна;

2. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 80 от 2007 г.) лица по чл. 126, ал. 1, които притежават разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна.

(2) Условието и редът за издаване на разрешително се определят от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за държавата до или през чиято територия преминава маршрутът, когато се изисква такова разрешително по силата на двустранни и многостранни международни договори, по които Република България е страна.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Разрешителните не подлежат на преотстъпване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Контролът по използването на лиценза и разрешителните, издадени по ал. 1, се осъществява от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 26. В съответствие с двустранните и многостранните международни договори, по които Република България е страна, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува с компетентните органи на държавите броя на разрешителните, които се предоставят за българските превозвачи.

Чл. 27. (1) (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 102 от 2005 г., изм., бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Чуждестранни превозвачи могат да извършват превози на товари до или транзит през територията на Република България, ако имат лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата членка по установяване на превозача, или ако имат издадено от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията разрешително, когато такова се изисква по силата на двустранни и многостранни международни договори, по които Република България е страна, или след заплащане на такса на граничните контролно-пропускателни пунктове. Разрешително не се изисква и не се дължи такса на граничните контролно-пропускателни пунктове при извършване превози на товари от съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея.

(2) В съответствие с договореностите по ал. 1 Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува броя на разрешителните за чуждестранните превозвачи и ги предоставя на компетентните органи на съответната

държава за разпределение.

(3) Предоставените по ал. 2 разрешителни не могат да се преотстъпват на превозвачи от трети страни.

(4) Контролът по използването на разрешителните, издадени по ал. 1, се осъществява от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Не се допускат превози на товари от чуждестранни превозвачи между два пункта на територията на Република България, освен когато това е разрешено съгласно международни договори, по които Република България е страна, или когато тези превози се извършват от превозвачи, регистрирани в държави - членки на Европейския съюз, които са отворили своя национален пазар за такива превози за българските превозвачи.

(2) В случаите, когато съгласно международните договори, по които Република България е страна, такива превози се допускат, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава разрешително, с което се установяват конкретните условия за използването му.

Раздел II

Достъп на български превозвачи до международни превози на пътници и на чуждестранни превозвачи до превоз на пътници на територията на Република България

Чл. 29. (1) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Български превозвач може да извършва международен превоз на пътници, ако притежава лиценз на Общността и разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна.

(2) Условието и редът за издаване на разрешително се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията в съответствие с двустранните и многостранните международни договори, по които Република България е страна.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Разрешителните не подлежат на преотстъпване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Контролът по използването на лицензите и разрешителните, издадени по смисъла на ал. 1, се осъществява от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 29а. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 29б. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 6.11.2007 г.) (1) (Предишен текст на чл. 29б, изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Международните случайни превози на деца и/или ученици, осъществявани от български превозвачи, се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU).

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Международните случайни превози на деца и/или ученици, осъществявани от български превозвачи, както и превозите за собствена сметка на деца и/или ученици, осъществявани с моторни превозни средства с българска регистрация, се извършват от водачи, които притежават най-малко 2 години

професионален опит като водачи на автобус и са на възраст не по-малка от 25 години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г.) Превозите по ал. 2 се извършват с автобуси, за които има издадено удостоверение за преминал допълнителен преглед за проверка на оборудването им.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г.) Удостоверението по ал. 3 се издава от лицата по чл. 148, ал. 2 от Закона за движението по пътищата по реда на наредбата по чл. 147, ал. 1 от същия закон.

Чл. 30. (1) Чуждестранен превозвач може да извършва редовни международни превози на пътници до или транзит през територията на Република България само ако има издадено от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, разрешително в съответствие с двустранните и многостранните договори, по които Република България е страна.

(2) В съответствие с договореностите по ал. 1 Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува броя на разрешителните за чуждестранните превозвачи и ги предоставя на компетентните органи на съответната държава.

(3) Предоставените по ал. 2 разрешителни не могат да се преотстъпват на превозвачи от трети страни.

(4) Контролът по използването на разрешителни, издадени по смисъла на ал. 1, се осъществява от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 31. (1) Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава разрешителни на чуждестранни превозвачи по чл. 30 след представяне на документите, установени с двустранните и многостранните договорености, и искане от компетентния орган на държавата на чуждестранния превозвач.

(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредба установява условията и реда и сроковете за издаване на разрешителни и случаите на отнемане или промяна на издадено разрешително.

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице може да откаже издаването на разрешително, да открие процедура по промяната им или да отнеме разрешителни, ако се установи нарушение на действащото законодателство, на двустранните и многостранните международни договори, по които Република България е страна, и на паспортния и митническият режим, установен в страната.

Чл. 33. (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) Чуждестранен превозвач може да извършва случаен или совалков превоз до или през територията на Република България с лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата членка по установяване на превозвача, и без разрешително, освен ако е предписано друго в двустранните или в многостранните договори, по които Република България е страна.

Чл. 34. (1) Не се допуска извършване на каботажни превози на пътници от чуждестранни превозвачи между два пункта на територията на Република България.

(2) В случаите, когато съгласно международните договори, по които Република България е страна, се допускат каботажни превози по ал. 1, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава разрешително на чуждестранния превозвач и установява броя на курсовете.

Глава пета

ОСОБЕНИ ПРАВИЛА ПРИ ДОГОВОРИТЕ ЗА ПРЕВОЗ

Раздел I

Договор за превоз на пътници

Чл. 35. (1) (Предишен текст на чл. 35 - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) С договора за превоз на пътници превозвачът се задължава да превози с автомобили пътници и техните багажи до определено място, а пътникът поема задължение да заплати превозната цена.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) С договора за извършване на случаен превоз на деца или ученици превозвачът се задължава да извършва превоза само през светлата част на денонощието.

Чл. 36. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 92 от 2005 г.) При превоз на пътници превозвачът е длъжен да издава:

1. (изм. – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) индивидуален или колективен билет, карта или абонаментна карта (на хартиен или електронен носител) – при превоз по автобусни линии;

2. фактура - при случайни превози;

3. карти за специализиран превоз - при специализиран превоз.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Действителността на договора за превоз на пътници по автобусни линии не зависи от издаването, редовността или изгубването на билета или картата.

(3) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) За превозите, извършени с трамваен и тролейбусен транспорт и метро, се използват превозните документи по този раздел.

(4) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) При превоз по автобусни линии превозните документи по ал. 1, т. 1 може да се издават от друго лице, което не е превозвач, в случаите на сключен договор с превозвача за издаване на превозни документи от името на превозвача или от възложителя на превоза.

(5) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Лицето по ал. 4 може да бъде община или общинско предприятие, физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец по реда на Търговския закон, или лице, регистрирано като търговец по съответното законодателство на държава – членка на Европейския съюз, или на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) Превозвачът задължително издава багажна разписка на пътника за всеки отделен багаж, предаден за превоз в багажното помещение на автобуса.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) Багажната разписка установява принадлежността на багажа към пътника.

(3) Издаването на разписката не дава право на превозвача да събира допълнителна такса.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Превозвачът не приема и не превозва багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса.

Чл. 38. Билетът и багажната разписка са доказателство за вписаните в тях данни до

доказване на противното.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., изм., бр. 80 от 2007 г., бр. 50 от 2012 г., в сила от 3.07.2012 г., бр. 103 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) За превози по автобусни линии се използват превозни документи:

1. билети, издадени по реда на Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (обн., ДВ, бр. 106 от 2006 г.; изм., бр. 7 и 79 от 2007 г., бр. 77 от 2009 г., бр. 49 от 2010 г., бр. 48 и 64 от 2011 г., бр. 7, 27, 54, 78 и 102 от 2012 г., бр. 40 от 2013 г., Решение № 5079 на Върховния административен съд от 2013 г. – бр. 93 от 2013 г.; изм., бр. 111 от 2013 г.) от:

а) електронни касови апарати с фискална памет;

б) фискални принтери;

в) фискални устройства, вградени в автомати за самообслужване, като билетът се издава на хартиен носител;

г) интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност;

2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) билети, издадени по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г.; изм., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 54 от 2008 г. и бр. 22 от 2011 г.);

3. електронни билети;

4. карти и абонаментни карти на хартиен носител, издадени по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа;

5. карти и абонаментни карти на електронен носител.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 50 от 2012 г., в сила от 3.07.2012 г., бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Превозните документи по ал. 1 съдържат най-малко следните реквизити:

1. за превози по градски линии:

а) наименование на издателя на превозния документ;

б) надпис "Билет за пътуване", съответно "Карта за пътуване";

в) номер на билета/картата;

г) превозна цена;

д) дата на издаване на билета – за превозните документи по ал. 1, т. 1;

2. за превози по междуселищни линии:

а) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) наименованието и адреса на превозвача в съответствие с лиценза за извършване на обществен превоз на пътници;

б) надпис "Билет за пътуване", съответно "Карта за пътуване";

в) номер на билета/картата;

г) превозна цена;

д) дата на издаване на билета – за превозните документи по ал. 1, т. 1;

е) маршрут;

ж) отстъпка от превозната цена за случаите, предвидени в закон или в подзаконов нормативен акт;

з) датата на пътуване и часа на тръгване – за превозните документи по ал. 1, т. 1 и 2;

и) номер на мястото на пътника – за превозните документи по ал. 1, т. 1 и 2;

3. за превози по международни линии:

а) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) наименованието и адреса на превозвача в съответствие с лиценза за извършване на обществен превоз на пътници;

б) надпис "Билет за пътуване";

в) номер на билета;

г) превозна цена;

д) дата на издаване на билета – за превозните документи по ал. 1, т. 1;

е) маршрут;

ж) отстъпка от превозната цена за случаите, предвидени в закон или в подзаконов нормативен акт;

з) датата на пътуване и часа на тръгване;

и) номер на мястото на пътника;

к) (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) срок на валидност на билета – при двупосочни билети с неуточнена дата на връщане.

(3) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г., изм. и доп., бр. 9 от 2017 г.) Превозната цена на билети, карти и абонаментни карти на хартиен носител, издавани по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа, е трайно вписан при отпечатването реквизит, с изключение на билетите на химизирана хартия, които се издават най-малко в два екземпляра.

(4) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Продажбите на превозните документи по ал. 1, т. 3 и 5 се регистрират и отчитат по реда на Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., предишна ал. 3, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Когато багажната разписка не е комбинирана с билет, тя трябва да съдържа името и адреса на превозвача и имената на пътника.

(6) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., предишна ал. 4, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) Когато багажната разписка е комбинирана с билет, който не е поименен, тя трябва да съдържа имената на пътника.

Чл. 40. В случаите, когато билетът не е поименен, той може да се преотстъпва, докато превозът не е започнал.

Чл. 41. (1) Превозвачът предава багажите лично на приносителя на багажната разписка. При непредставяне на багажната разписка превозвачът не е длъжен да предаде багажа, покрит от този документ, освен ако са налице доказателства за това.

(2) Непотърсените багажи се депозират и се съхраняват с грижата на добър търговец от превозвача или от трето лице за сметка на пътника за срок три месеца.

Раздел II

Отговорност на превозвача по договора за превоз на пътници

Чл. 42. (1) (Предишен текст на чл. 42 - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) Превозвачът отговаря за живота и за всяко телесно или психическо увреждане на пътника вследствие на злополука във връзка с превоза, докато пътникът се е намирал в превозното средство или се е качвал, или е слизал от него, или е предизвикана поради товаренето и разтоварването на багажите.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) Когато при извършването на превоз, за който е приложим Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ, L 55/1 от 28 февруари 2011 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 181/2011", е причинена смърт или телесна повреда на пътник, максималният размер на обезщетението, дължимо от превозвача за всеки отделен случай, е предвиденият в чл. 7, параграф 2, буква "а" от същия регламент.

Чл. 43. Превозвачът се освобождава от отговорност, ако увреждането по чл. 42 е причинено от обстоятелства, които превозвачът, независимо от взетите от него мерки според особеностите на случая, не може да избегне или последиците от които не може да предотврати (непреодолима сила).

Чл. 44. Превозвачът не се освобождава от отговорност за вредите, причинени поради физическите или умствените недостатъци на водача или на други лица, изпълняващи функции по превоза, дефектите или състоянието и функционирането на превозното средство.

Чл. 45. (1) Превозвачът отговаря за цялостната или частичната липса или повреда на багажите на пътника от момента на получаването им до предаването им, включително за времето, през което са били съхранявани.

(2) Превозвачът отговаря за багажите, намиращи се на превозното средство, освен ако повредата или липсата се дължат на естеството или дефекти на самия багаж или въпреки взетите мерки вредите не са могли да бъдат предотвратени (непреодолима сила).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) Превозвачът дължи обезщетение за цялостната или частичната липса или повреда на багажите, но не повече от 1000 лв. на багажна единица.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) Максималният размер на обезщетението, дължимо от превозвача за всеки отделен случай на загуба или повреда на багаж при извършване на превози, за които е приложим Регламент (ЕС) № 181/2011, е предвиденият в чл. 7, параграф 2, буква "б" от същия регламент.

Чл. 46. (1) Недоставените багажи в срок 14 дни, считано от датата, на която пътникът ги е потърсил, се считат за загубени.

(2) Когато багаж, считан за загубен, бъде намерен в срок една година от датата, на която пътникът го е потърсил, превозвачът е длъжен да го уведоми.

(3) След връщане на полученото обезщетение от пътника превозвачът е длъжен да му предаде намерения багаж. Пътникът запазва правото си на обезщетение за забавата.

Чл. 47. Превозвачът се освобождава изцяло или частично от отговорност за вреди, настъпили по вина на пътника или вследствие на негово поведение, излизащо извън рамките на нормалното поведение на пътник.

Чл. 48. В случаите, когато вредите са настъпили по вина на трето лице, превозвачът има право на регресен иск.

Раздел III

Договор за превоз на товари

Чл. 49. С договор за автомобилен превоз на товари превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава.

Чл. 50. (1) Договорът за превоз се установява с товарителница.

(2) Действителността на договора за превоз не зависи от издаването, редовността или изгубването на товарителницата.

Чл. 51. (1) Товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани и подпечатани от изпращача и от превозвача.

(2) Когато товарът трябва да бъде натоварен на няколко превозни средства или когато товарите са от различен вид, всяка от страните има право да изисква изготвяне на толкова товарителници, колкото е броят на превозните средства или на видовете товари.

Чл. 52. (1) Изпращачът посочва в товарителницата точното наименование на товара и особените му свойства, ако има такива.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) Едновременно с товара изпращачът предава на превозвача всички документи, изисквани от органите за държавен здравен контрол, митническите и други органи за този превоз.

Чл. 53. (1) Товарителницата трябва да съдържа най-малко следните данни:

1. мястото и датата на съставянето;
2. името и адреса на изпращача;
3. името и адреса на превозвача;
4. мястото и датата на приемане на товара за превоз и мястото на доставянето му;
5. името и адреса на получателя;
6. наименованието на вида на товара и вида на опаковката, а за опасните товари - тяхното общоприето наименование;
7. брутното тегло или изразеното по друг начин количество на товара;
8. броя на колетите (пакетите), особената им маркировка и номерата им;
9. (изм. – ДВ, бр. 58 от 2016 г.) превозната цена, допълнителните разходи, митата и други разноски, които възникват от момента на сключването на договора до доставянето на товара;
10. необходимите инструкции за митническите формалности и други подобни;
11. при необходимост - данни относно забрана за претоварване, разноски, които поема изпращачът, обявената стойност на товара, инструкциите на изпращача до превозвача относно застраховката на товара, срока за превоза и опис на документите, връчени на превозвача.

(2) Страните могат да вписват в товарителницата и други данни.

Чл. 54. Изпращачът дължи обезщетение на превозвача или на трети лица за настъпилите вреди поради неверни, неточни или непълни данни, вписани в товарителницата.

Чл. 55. Когато по искане на изпращача превозвачът впише в товарителницата посочените в предходните членове данни, счита се, че той действа от името на изпращача до доказване на противното.

Чл. 56. (1) (Предишен текст на чл. 56 - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Установяването на теглото на товара е задължение на изпращача (товародателя).

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Товародателят или лицето, което извършва товаренето, са длъжни да не допускат масата на натовареното пътно превозно средство да надвишава допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация.

Чл. 57. Натоварването и разтоварването се извършват от изпращача, получателя или спедитора, освен ако е уговорено друго.

Чл. 58. Подреждането на товара се извършва под прякото наблюдение на водача с оглед опазване на товара и осигуряване безопасността на движението.

Чл. 59. При приемането на товара превозвачът е длъжен да провери:

1. точността на данните в товарителницата;
2. видимото състояние на товара и опаковката му.

Чл. 60. (1) Превозвачът вписва в товарителницата мотивираните си възражения по повод на точността на данните в товарителницата и видимото състояние на товара и опаковката му. Изпращачът не е обвързан от възраженията, освен ако ги е приел изрично с товарителницата.

(2) При невписване на възражения от превозвача се приема, че товарът и опаковката му са били в добро състояние при приемането за превоз.

(3) Когато превозвачът не разполага със средства да провери данните, той вписва в товарителницата възраженията си, включително и по видимото състояние на товара и опаковката му.

Чл. 61. Товарителницата удостоверява условията на договора и получаването на

товара от превозвача до доказване на противното.

Чл. 62. Специалните приспособления по автомобила при превоз на товари с особени изисквания поради естеството (вида), размерите и теглото на товара са за сметка на изпращача.

Чл. 63. Изпращачът има право да поиска от превозвача спиране на превоза, промяна на предвиденото място за доставяне или доставяне на товара на друг получател, но не по-късно от предаването на екземпляра от товарителницата на получателя. В този случай изпращачът поема всички разноски, свързани с промяната.

Чл. 64. Товарът, заедно с товарителницата, се предава на посочения в товарителницата получател или на негов пълномощник.

Чл. 65. След пристигането на товара на предвиденото в товарителницата място получателят има право да получи втория екземпляр от товарителницата и товара срещу подпис.

Раздел IV

Отговорност при договор за превоз на товари

Чл. 66. Изпращачът отговаря пред превозвача за вредите, нанесени на лица, вещи или други товари, и за разноските, произтичащи от недостатъци на опаковката на товара, освен ако тези недостатъци са били видими или известни на превозвача при приемането на товара за превоз и той не е направил възражение по този повод.

Чл. 67. Превозвачът отговаря за пълната или частичната липса или повреда на товара от момента на приемането му за превоз до получаването му, както и за забава при доставянето му.

Чл. 68. (1) Превозвачът се освобождава от отговорност по чл. 67, когато липсата, повредата или забавата се дължат на изпращача или на получателя, на присъщ недостатък на товара или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне и последиците от които не е могъл да преодолее (непреодолима сила).

(2) За да се освободи от отговорност по ал. 1, превозвачът не може да се позовава на недостатъци на превозното средство, с което си служи, за да извърши превоза, или на грешки на водача.

(3) Доказването на обстоятелствата по ал. 1 е в тежест на превозвача.

Чл. 69. Счита се, че има забава в доставянето, когато товарът не е бил доставен в уговорения срок или ако не е уговорен срок, когато действителното времетраене на превоза надвишава обичайно необходимото време за такъв превоз, извършен с грижата на добър търговец.

Чл. 70. (1) Счита се, без да са необходими други доказателства, че товарът е изгубен, когато той не бъде доставен в срок тридесет дни след изтичане на уговорения срок или в случаите, когато такъв срок не е уговорен, шестдесет дни след приемането на товара за превоз от превозвача.

(2) След получаване на обезщетението за изгубения товар правоимащият може да поиска да бъде уведомен писмено веднага щом товарът се намери в течение на една година, считано от изплащането на обезщетението.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) Превозвачът дължи обезщетение за цялостна или частична липса на товара, което се изчислява според неговата стойност на мястото и по времето, когато е бил приет за превоз.

(2) Стойността на товара се определя по борсовия курс или при липса на такъв - по

текущата цена на пазара, или при липса на такава - по обичайната стойност на товарите от същия вид и качество.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2016 г.) Обезщетението за цялостна или частична липса на товара е в размер на вредата, но не повече от 8,33 разчетни парични единици на килограм липсващо бруто тегло. В случай на цялостна липса се връщат превозната цена, митата и другите разноски по превоза на товара изцяло, а при частична липса - пропорционално, като други обезщетения не се дължат.

Чл. 72. (1) Превозвачът дължи обезщетение при частична повреда на товара съобразно стойността на обезценяването му.

(2) Обезщетението не може да надвишава сумата, която би се получила при цялостна липса на товара.

Раздел V

Рекламации и иски при договори за превоз на товари и пътници

Чл. 73. (1) Увреденият клиент има право да предяви рекламация пред автомобилния превозвач.

(2) Към рекламацията си клиентът е длъжен да приложи превозните документи и всички други документи, доказващи претърпяната вреда.

Чл. 74. Право да предявява рекламация има:

1. при превозите на товари - изпращачът на товара, в 30-дневен срок от датата на получаването;
2. при превоз на багажи - предявителят на багажната разписка, в 7-дневен срок от приключването на превоза;
3. във всички останали случаи - предявителят на документа, по който се рекламира, в 30-дневен срок.

Чл. 75. Предявяването на рекламация не е пречка за предявяване на иск.

Чл. 76. Исковете по чл. 75 се погасяват с изтичането на едногодишен давностен срок, а исковете, произтичащи от смърт или от телесна повреда на пътник, се погасяват с изтичането на 3-годишен давностен срок.

Чл. 77. (1) Предявяването на рекламация спира давността до деня на писменото ѝ отхвърляне или частичното ѝ приемане.

(2) При частично признаване на рекламацията давността продължава да тече само за останалата спорна част от рекламацията.

Глава шеста

ВРЕМЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО, ПРЕКЪСВАНЕ И ВРЕМЕ ЗА ПОЧИВКА. ОГРАНИЧАВАНЕ НА СКОРОСТТА (Загл. изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.)

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 80 от 2007 г.) (1) При извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона,

лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозвачите и водачите спазват изискванията на:

1. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, наричан по-нататък "Регламент 561/2006" и на Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози, съставена в Женева на 1 юли 1970 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (обн., ДВ, бр. 99 от 1995 г.; изм., бр. 27 от 2012 г.), наричана по-нататък "АЕТР";

2. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ, L 60/1 от 28 февруари 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 165/2014", или АЕТР.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Не е задължително оборудването с тахографи на превозните средства, посочени в чл. 13, параграф 1, букви "б", "в", "г", изречение първо, букви "з", "й", "м" и "о" от Регламент 561/2006, при извършване на превози на територията на Република България.

(3) При извършване на превози с превозните средства по ал. 2 водачите спазват изискванията за времето за управление, прекъсване и почивка по чл. 5 - 9 от Регламент 561/2006.

(4) Изискванията за времето за управление, прекъсване и почивка при извършване на превози с превозни средства по чл. 3, буква "а" от Регламент 561/2006 се определят от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредбата по чл. 89, ал. 1.

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 80. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 81. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 82. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 83а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 84. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 85. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 86. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

Чл. 87. (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., предишен текст на чл. 87, бр. 80 от 2007 г.)

Минималната възраст на водачите, осъществяващи превози на пътници и превози на товари с максимално допустимо тегло на превозното средство над 7,5 тона, и на водачите, осъществяващи таксиметрови превози на пътници, е 21 години, а за всички останали - 18 години.

(2) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Водач, гражданин на държава - членка на Европейския съюз, който притежава удостоверение за професионална компетентност, признато от една от държавите членки, удостоверяващо, че той е завършил курс на обучение за водачи на превозни средства за превоз на товари и е навършил 18 години, се

допуска да управлява превозно средство при превоз на товари с допустима максимална маса над 7,5 тона.

Чл. 88. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 80 от 2007 г., бр. 17 от 2011 г.) (1) Лицето по чл. 6, ал. 1 и ръководителят на предприятие, извършващо превоз за собствена сметка, изготвят график за работа за водачите, осъществяващи превози на пътници по автобусни линии с моторни превозни средства, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006 или на Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (ДВ, бр. 99 от 1995 г.), наричана по-нататък "АЕТР".

(2) Сведенията, които трябва да съдържат графика за работа на водачите, и сроковете за тяхното съхранение се определят с наредбата по чл. 89, ал. 1.

Чл. 88а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) (1) Общата продължителност на периода на ежедневно управление при извършване на таксиметрови превози на пътници не трябва да надхвърля 12 часа. Почивката между два периода на ежедневно управление трябва да е не по-малко от 11 часа.

(2) След период от 4 часа управление водачът на лек таксиметров автомобил трябва да направи прекъсване най-малко 30 минути, освен ако започва период за почивка.

(3) Прекъсването по ал. 2 може да бъде заменено от прекъсвания с продължителност най-малко 15 минути всяко, вместени в периода за управление на превозното средство.

(4) Седмичната почивка на водачите, извършващи таксиметрови превози на пътници, е не по-малко от 36 последователни часа.

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., относно влизането в сила виж § 48 от ЗИД на ЗАП, бр. 95 от 2005 г., доп., бр. 102 от 2005 г., изм., бр. 102 от 2006 г., бр. 80 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 9 от 2017 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпълнява функциите на компетентен орган, свързани с издаването на картите за дигитални тахографи, и определя с наредба необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 и Регламент 561/2006 съобразно своите компетенции.

(2) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор изпълнява функциите на компетентен орган, свързани с изискванията, условията и реда за регистрация на лицата, извършващи проверки, монтаж или ремонт на тахографи.

(3) Председателят на Българския институт по метрология изпълнява функциите на компетентен орган по одобряването на типа на тахографите, тахографските листове и картите за дигиталните тахографи.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 9 от 2017 г.) Министърът на икономиката определя с наредба необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014, свързани с одобряването на типа на тахографите, тахографските листове и картите за дигиталните тахографи и с изискванията, условията и реда за регистрация на лицата, извършващи проверки, монтаж или ремонт на тахографи.

Чл. 89а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., относно влизането в сила виж § 48 от ЗИД на ЗАП, доп., бр. 92 от 2005 г., бр. 102 от 2005 г., изм., бр. 102 от 2006 г., бр. 80 от 2007 г.) (1) Дейностите по монтаж, активиране, калибриране, контролни проверки и ремонт на тахографи, наричани по-нататък "монтаж или монтаж и ремонт на тахографи", се извършват от лица, които са вписани в регистъра на лицата, извършващи такава дейност, и са получили удостоверение за това от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Удостоверението по ал. 1 се издава на лица, които:

1. са регистрирани по Търговския закон, не са обявени в несъстоятелност и не са в производство за обявяване на несъстоятелност;

2. не са превозвачи и не извършват превози за собствена сметка;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) разполагат с квалифициран персонал, нает по трудово правоотношение, който притежава образование и квалификация, необходими за извършване на дейността, и който е преминал обучение за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 165/2014;

4. разполагат с материално-технически условия и оборудване за извършване на дейността, включително за извличане на информация от дигитални тахографи;

5. разполагат с необходимите за дейността нормативни актове, процедури и инструкции за работа.

(3) Лицата по ал. 1 трябва да отговарят и на допълнителни изисквания, определени с наредбата по чл. 89, ал. 4, в зависимост от вида на тахографите, които ще монтират или ще монтират и ремонтират.

(4) Съответствието на лицата с изискванията по ал. 2 се удостоверява със:

1. (отм. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.);

2. (отм. – ДВ, бр. 93 от 2017 г.);

3. (отм. – ДВ, бр. 93 от 2017 г.);

4. декларация, че лицето не е превозвач и не извършва превози за собствена сметка;

5. (изм. – ДВ, бр. 93 от 2017 г.) документ за образование и квалификация на персонала;

6. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) документи за преминалото обучение на сервизните техници за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 165/2014, издадени от производителите на тахографи или от лица, оправомощени от тях или от компетентни органи на държавите членки;

7. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) документи, удостоверяващи разполагане с оборудване за проверка и калибриране на тахографи в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 165/2014, издадени от лицата по т. 6.

(5) Длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор извършват преглед на подадените документи и проверка на място за установяване на съответствие с изискванията на ал. 2 и 3. При проверката на място длъжностните лица имат право на достъп до местата, на които ще се извършва дейността, и да изискват писмени и устни обяснения от персонала на лицето, кандидатстващо за регистрация.

(6) Когато лицето отговаря на изискванията на ал. 2 и 3, председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица вписват лицето в регистъра по чл. 89г и му издават удостоверение за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, а когато лицето не отговаря на изискванията, мотивирано отказват регистрацията. Регистрацията е за срок три години.

(7) Отказите на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или на оправомощените длъжностни лица да регистрират лицата по ал. 1 подлежат на обжалване в 14-дневен срок от получаването им по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) За проверка на документи, проверка на място и издаване на удостоверение при регистриране на лица за монтаж или за монтаж и ремонт на тахографи се събират такси,

определени с тарифа за таксите, които се събират в системата на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по Закона за държавните такси.

Чл. 89б. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Лицата, вписани в регистъра за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, са длъжни:

1. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) да извършват дейностите съгласно изискванията на наредбата по чл. 89, ал. 4 и на Регламент (ЕС) № 165/2014;

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) да изпълняват предписанията и указанията, дадени им от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор при контрола по чл. 91, ал. 9;

3. при промяна на обстоятелствата по чл. 89а, ал. 2 в 7-дневен срок да уведомят Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Чл. 89в. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) (1) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица заличават лицето от регистъра по чл. 89г и обезсилват издаденото удостоверение с мотивирана писмена заповед, когато:

1. лицето престане да отговаря на изискванията на чл. 89а, ал. 2 или 3;

2. системно не изпълнява задълженията си по този закон и наредбата по чл. 89, ал. 4;

3. съответен компетентен орган е установил, че удостоверението е издадено въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание.

(2) Заповедите по ал. 1 подлежат на обжалване в 14-дневен срок от получаването им по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението им.

(3) Лице, на което е заличена регистрацията на основание ал. 1, т. 2 и 3, може да подаде заявление за регистрация не по-рано от една година от датата на обезсилване на удостоверението.

(4) По искане на регистрираното лице председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица спират временно или прекратяват действието на регистрацията по чл. 89а, ал. 1.

Чл. 89г. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Държавната агенция за метрологичен и технически надзор води публичен регистър на лицата, регистрирани за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи. Информация за тези лица се публикува в официалния бюлетин на агенцията.

Чл. 89д. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба изискванията за задължителна употреба на устройства за ограничаване на скоростта, монтирани в моторните превозни средства.

(2) Условията и редът за монтаж и настройка на устройствата за ограничаване скоростта на моторните превозни средства, произведени без такива устройства, както и изискванията към лицата, извършващи техния монтаж и настройка, се определят с наредбата по ал. 1.

(3) С устройства за ограничаване на скоростта трябва да бъдат оборудвани моторните превозни средства от следните категории:

1. МЗ с технически допустима максимална маса над 10 тона и N3 за превози на пътници или товари на територията на Република България, на територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

2. МЗ с технически допустима максимална маса от 5 до 10 тона и N2 с технически допустима максимална маса от 7,5 до 12 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на Република България, на

територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

3. M2 и N2 с технически допустима максимална маса от 3,5 до 7,5 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

4. (В сила от 1.01.2008 г. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) M2 и N2 с технически допустима максимална маса от 3,5 до 7,5 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на Република България.

(4) С устройства за ограничаване на скоростта не трябва да бъдат оборудвани моторните превозни средства:

1. от категории M2 и M3 с конструктивна максимална скорост, по-малка от 100 км/ч;

2. от категории N2 и N3 с конструктивна максимална скорост, по-малка от 90 км/ч;

3. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) на Министерството на отбраната, както и на съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея и на Министерството на вътрешните работи или намиращи се под тяхно разпореждане;

4. с които се извършват превози по градски линии от общинската транспортна схема;

5. с които се извършват превози извън пътищата, отворени за обществено ползване;

6. с които се извършват научни изследвания по пътищата.

Чл. 90. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 92 от 2005 г., бр. 80 от 2007 г.) Данните, регистрирани върху тахографските листове или другите носители на информация, служат като доказателство за скоростта на движението на автомобилите и времето за управление, прекъсване и почивка на екипажите.

Глава шеста "а"

(Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 14.12.2012 г.)

ВНЕДРЯВАНЕ И ИЗПОЛЗВАНЕ НА ИНТЕЛИГЕНТНИ ТРАНСПОРТНИ СИСТЕМИ В ОБЛАСТТА НА АВТОМОБИЛНИЯ ТРАНСПОРТ И ИНТЕРФЕЙСИ С ОСТАНАЛИТЕ ВИДОВЕ ТРАНСПОРТ

Чл. 90а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 14.12.2012 г.) (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията координира дейностите при внедряване и използване на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт.

(2) За подпомагане дейността на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по ал. 1 се създава Съвет по интелигентните транспортни системи, наричан по-нататък "съвета".

(3) Съветът по ал. 2 се състои от председател, заместник-председатели и членове.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Председател на съвета по ал. 2 е министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а заместник-председатели са заместник-министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията, заместник-министър на вътрешните работи и заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от

28.11.2014 г., бр. 14 от 2015 г.) Членове на съвета по ал. 2 са представители на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на вътрешните работи и на Министерството на икономиката, определени от съответните министри, представители на Агенция "Пътна инфраструктура", на Българския институт за стандартизация, на Комисията за защита на потребителите, на Комисията за защита на личните данни и на Националното сдружение на общините на Република България, определени от съответните им ръководители.

(6) При необходимост председателят на съвета по ал. 2 може да кани за участие в работата му представители на други държавни органи, органи на местното самоуправление, представители на неправителствени организации, на висши учебни заведения в страната и други заинтересовани страни, чийто предмет на дейност има отношение към интелигентните транспортни системи.

(7) Поименният състав на съвета по ал. 2 се определя със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи и с министъра на регионалното развитие и благоустройството издава правилник за работата на съвета по ал. 2.

(9) Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията подпомага организационно-технически дейността на съвета по ал. 2.

(10) Съветът по ал. 2:

1. подпомага министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на правомощията му по ал. 1;

2. изготвя и приема Национален план за действие за внедряване и използване на интелигентни транспортни системи и интерфейси с останалите видове транспорт и наблюдава изпълнението му;

3. обсъжда и подготвя доклад с информация относно напредъка за националните дейности и проекти по отношение на приоритетните области за използване на спецификации и стандарти за интелигентни транспортни системи;

4. прави предложения за промени в правното регулиране в областта на внедряването на интелигентни транспортни системи;

5. прави предложения до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията във връзка с ефективното прилагане на законодателството, свързано с внедряването на интелигентни транспортни системи;

6. дава становища по нормативни актове, свързани с интелигентни транспортни системи;

7. обсъжда други въпроси, свързани с внедряването на интелигентни транспортни системи.

(11) По решение на съвета по ал. 2 към него могат да се създават работни групи за решаване на отделни проблеми и задачи.

Чл. 90б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 14.12.2012 г.) Правилата относно внедряването и използването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт се определят с наредба на Министерския съвет.

Глава седма

КОНТРОЛ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)

Чл. 91. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съвместно с министъра на вътрешните работи ръководи и осъществява контрола по прилагането на закона при извършването на превози на пътници и товари с моторни превозни средства с българска или чуждестранна регистрация с изключение на превозите, извършвани от Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и от съюзническите и/или чуждите въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея.

(2) Контролът по ал. 1 се осъществява чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) Длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" имат право:

1. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) да спират моторните превозни средства, извършващи обществени превози на пътници и товари и превози на пътници и товари за собствена сметка, за проверка;

2. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) на достъп до гаражите, сервизите, автогарите и всички помещения, свързани с дейността на превозвачите и на лицата, извършващи превози за собствена сметка;

3. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) да изискват от водачите и превозвачите за проверка и при необходимост да задържат всички документи, свързани с превода на пътници и товари;

4. да контролират реда за заявяване, предоставяне, ползване и отчитане на разрешенията за извършване на превоз на пътници и товари;

5. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2006 г.) да осъществяват контрол по спазване на правилата за извършване на обществен превоз на пътници и товари и за извършване на превози за собствена сметка, както и на техническата изправност на пътните превозни средства, с които се извършват превозите;

6. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) да контролират състоянието на материалната база и изпълнението на учебната документация в курсове за обучение на водачи за придобиване на начална квалификация и за усъвършенстване на познанията им, организирани по чл. 7в, ал. 1;

7. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) да осъществяват контрол върху състоянието и дейността на автогарите;

8. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., доп., бр. 41 от 2010 г.) да осъществяват контрол по спазване на правилата за извършване превоз на опасни товари, включително превоз на отпадъци в случаите по чл. 50, т. 3, буква "г" от Регламент (ЕО) № 1013/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци;

9. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) да контролират състоянието на материалната база и изпълнението на учебните програми от търговците или юридическите лица с нестопанска цел, получили разрешение за организиране на курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари;

10. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) да ползват технически средства за установяване на размерите, масата, натоварването на ос и техническото състояние на пътните превозни

средства и технически средства за контрол на устройствата за ограничаване на скоростта;

11. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) за установяване на нарушенията да използват технически средства или системи за заснемане, като заснетият снимков материал служи за доказателство;

12. (нова - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) да изискват сведения от присъстващите при извършването на проверките трети лица.

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Служителите на Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" изпълняват и специфични функции с допълнителни задължения за непосредствен контрол върху безопасната експлоатация на пътните превозни средства и техническата им изправност, както и за спазване на нормативно установените условия и ред за извършване на обществен превоз на пътници и товари.

(5) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 17 от 2011 г., отм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., отм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., отм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).

(8) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., предишна ал. 6, бр. 17 от 2011 г.) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор чрез определени от него длъжностни лица извършва поне веднъж в годината проверки на лицата, регистрирани да извършват монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, за спазване обхвата на издаденото им удостоверение и условията, при които са го получили, и за изпълнение на задълженията им по този закон и по наредбата по чл. 89, ал. 4.

(9) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., предишна ал. 7, изм., бр. 17 от 2011 г.) При проверките по ал. 8 длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор могат да:

1. предпишат мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок;

2. дадат ход на производство по налагане на административно наказание.

(10) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., предишна ал. 8, изм., бр. 17 от 2011 г.) При извършване на проверките по ал. 8 длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор имат право:

1. на достъп до местата, където се извършва монтаж или монтаж и ремонт на тахографи;

2. да изискват и получават информация и документи, свързани с дейността, за която са регистрирани лицата.

(11) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община.

(12) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) При извършване на проверките лицата по ал. 11 имат право да изискват и получават информация и документи, свързани с дейността, за която е получено разрешението по чл. 24а, ал. 1.

Чл. 91а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 80 от 2007 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" извършва контролни проверки на пътя и в предприятията, които покриват:

1. до 31 декември 2007 г. - не по-малко от 1 на сто, от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2009 г. - не по-малко от 2 на сто, и от 1 януари 2010 г. - не по-малко от 3 на сто от изработените от водачите работни дни;

2. до 31 декември 2007 г. - не по-малко от 15 на сто от общия брой на проверените работни дни - на пътя, и не по-малко от 30 на сто - в предприятията;

3. след 1 януари 2008 г. - не по-малко от 30 на сто от общия брой на проверените работни дни - на пътя, и не по-малко от 50 на сто - в предприятията.

(2) Контролните проверки на пътя се организират на различни места и през различни часове на денонощието. По време на проверките се контролират дневните периоди на управление, прекъсванията, периодите на ежедневна и седмична почивка, правилното функциониране на контролните уреди и другите изисквания на закона.

(3) Освен елементите, които се контролират на пътя, контролните проверки в предприятията се разпростират по отношение на периодите на седмичните почивки и периодите на управление между седмичните почивки, спазването на разпоредбите, свързани с времето за управление за период две седмици, компенсирани намаляването на дневните и седмичните почивки, използването на листовите за записване на данните и организацията на работното време и другите изисквания на закона.

(4) Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" може да изиска от предприятията представяне в определен срок на документацията, свързана с елементите на проверките по ал. 2 и 3, за проверка. Тази проверка е равностойна на проверките, извършвани на територията на предприятията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) При извършване на контролни проверки на пътя и в предприятията Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" събира данни относно минималните условия за изпълнение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета относно хармонизирането на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, наричан по-нататък "Регламент 3820/85", на Регламент (ЕС) № 165/2014 и на Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно минималните условия за изпълнение на регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета, разпределени в следните категории:

1. за пътни проверки:

а) вид на пътя съгласно класификацията на пътищата по чл. 3 от Закона за пътищата, държава на регистрация на проверяваното превозно средство;

б) тип на тахографа: аналогов или дигитален;

2. за проверки в предприятията:

а) вид на превозите: международни или вътрешни, на пътници или на товари, за собствена сметка или срещу заплащане;

б) брой на превозните средства на предприятието;

в) тип на тахографа: аналогов или дигитален.

(6) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Статистическите данни по ал. 5 се предоставят на Европейската комисия.

(7) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" съхранява данните по ал. 6, събрани през предходната година.

(8) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Превозвачите и лицата, извършващи превози за собствена сметка, съхраняват за период една година резултатите и други данни, предоставени им във връзка с проверките, извършени от органите за контрол в предприятията и/или на водачите на пътя.

(9) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпълнява функциите на компетентен орган чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", като:

1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) осигурява координация със съответните органи в други

държави членки във връзка с извършването на съвместни проверки на водачи на превозни средства и на превозни средства, попадащи в обхвата на Регламент 3820/85 и Регламент (ЕС) № 165/2014, предприемани най-малко 6 пъти годишно, по едно и също време, от контролните органи на две или повече държави членки, като всеки контролен орган осъществява правомощията си на територията на своята държава;

2. предава на Европейската комисия статистическите доклади по чл. 16, параграф 2 от Регламент 3820/85;

3. се подпомага взаимно с компетентните органи на други държави членки, когато при извършване проверка на водач на превозно средство, регистрирано в друга държава членка, са налице основания да се смята, че са били извършени нарушения, които не могат да бъдат установени по време на проверката поради липсата на необходимите данни.

(10) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията има представители в Комитета по чл. 42 от Регламент (ЕС) № 165/2014.

(11) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба:

1. начина на провеждане, обхвата и организацията на контролни проверки на пътя и в предприятията;

2. система за класифициране на превозвачите и на лицата, извършващи превози за собствена сметка в зависимост от риска, която се основава на броя и вида на извършените нарушения.

(12) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира изпълнението на задълженията на превозвачите и водачите, извършващи превози на пътници, и на собствениците и управителите на автогари по Регламент (ЕС) № 181/2011 и е национален орган по прилагането на този регламент съгласно чл. 28, параграф 1 от регламента.

(13) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2015 г.) За изпълнение на възложените им със закон функции митническите органи могат да осъществяват контролни проверки на пътя с цел установяване на дневните периоди на управление, прекъсванията и периодите на ежедневна и седмична почивка на моторните превозни средства, осъществяващи товарни превози.

Чл. 91б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Предишен текст на чл. 91б – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Превозвачите и собствениците на автогари са длъжни:

1. да предоставят на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за проверка всички документи, свързани с превозите на пътници и товари;

2. да осигуряват на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" достъп до гаражи, сервизи, автогари и всички други помещения, свързани с дейността по превозите на пътници и товари или с автогаровото обслужване на тази дейност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Водачите на превозни средства, с които се извършват обществени превози и превози за собствена сметка на пътници и товари, са длъжни да предоставят на служителите на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" всички документи, определени с подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон.

Чл. 91в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от

контролните органи:

1. тахографските листове от аналогови тахографи;
2. информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача;
3. пътните листове.

Чл. 92. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) В изпълнение на задълженията си по чл. 91 длъжностните лица извършват проверки и съставят актове за констатираните нарушения. Когато на водач е съставен акт за нарушение на регламент на европейските институции, на този закон или на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, контролният талон към свидетелството му за управление се отнема и се връща след изпълнение на задължението му по ал. 4. Актът замества контролния талон за срок до един месец от връчването му на водача.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г., доп., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Наказателните постановления се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от определени от него длъжностни лица, с изключение на наказателните постановления по чл. 93а и чл. 96, ал. 4, които се издават от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от определени от него длъжностни лица, и наказателните постановления за установени нарушения от лицата по чл. 91, ал. 11, които се издават от кмета на съответната община или от оправомощени от него лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват съгласно Закона за административните нарушения и наказания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Наложено наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Наказателното постановление, както и решението или определението на съда при обжалване заместват контролния талон към свидетелството за управление за срок до един месец от влизането им в сила.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) При заплащане на наложената глоба отнетият контролен талон се връща на водача.

Глава осма

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 93. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва със:

1. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) глоба 2000 лв. - при първо нарушение;
2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 9 от 2017 г.) глоба 4000 лв. - при повторно нарушение;

3. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) глоба 6000 лв. - при системни нарушения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 500 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., отм., бр. 85 от 2006 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) Водач, който откаже да му бъде извършена проверка от контролните органи, се наказва с глоба 2000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) Водач, който извърши случаен превоз на деца и/или ученици извън периода на светлата част на денонощието, се наказва със:

1. глоба от 1000 лв. - при първо нарушение;

2. глоба от 3000 лв. - при повторно нарушение.

(6) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който приеме и/или превози багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса, се наказва с глоба 1000 лв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или на товари с превозно средство, на което не е извършен предпътен технически преглед, се наказва с глоба 500 лв.

(8) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или на товари, без да е преминал предпътен медицински преглед, се наказва с глоба в размер 500 лв.

(9) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) При повторно нарушение по ал. 7 и 8 наказанието е глоба в размер 1000 лв.

Чл. 93а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) (1) (Предишен текст на чл. 93а - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Който монтира или монтира и ремонтира тахографи, без да има издадено удостоверение по чл. 89а, ал. 6, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 4000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Който преотстъпи издадената му карта за монтаж или ремонт на тахографи, ползва чужда карта за монтаж или ремонт или не изпълни задълженията си по чл. 89б, т. 3, се наказва с глоба 3000 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) За неизпълнение на задълженията по чл. 89б, т. 1 или 2 наказанието е имуществена санкция 5000 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 1, 2 или 3 наказанието е глоба или имуществена санкция 10 000 лв.

Чл. 93б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно дневното време за управление, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за превишаване на дневното време за управление:

1. до 1 час - с глоба 100 лв.;

2. от 1 до 2 часа - с глоба 300 лв.;

3. над 2 часа - с глоба 1500 лв.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно седмичното време за управление, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за превишаване на седмичното време за

управление:

1. до 4 часа - с глоба 100 лв.;
2. от 4 до 14 часа - с глоба 500 лв.;
3. над 14 часа - с глоба 1500 лв.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно общото време на управление през всеки две последователни седмици, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за превишаване на времето за управление през всеки две последователни седмици:

1. до 10 часа - с глоба 100 лв.;
2. от 10 до 22 часа и 30 минути - с глоба 500 лв.;
3. над 22 часа и 30 минути - с глоба 1500 лв.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно непрекъснатото време на управление, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за неспазването им:

1. до 30 минути - с глоба 100 лв.;
2. от 30 до 90 минути - с глоба 300 лв.;
3. над 90 минути - с глоба 1500 лв.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно времето за прекъсване, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за неспазването им:

1. до 15 минути - с глоба 50 лв.;
2. над 15 минути - с глоба 100 лв.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно нормалната дневна почивка, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за нормална дневна почивка:

1. до 1 час - с глоба 100 лв.;
2. от 1 до 2 часа и 30 минути - с глоба 300 лв.;
3. над 2 часа и 30 минути - с глоба 1500 лв.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно намалената дневна почивка, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за намалена дневна почивка:

1. до 1 час - с глоба 200 лв.;
2. от 1 до 2 часа - с глоба 500 лв.;
3. над 2 часа - с глоба 1500 лв.

(8) Водач, който не спазва изискванията относно разделената дневна почивка, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006 или в АЕТР, се наказва за намаляване времето на втория период от разделената дневна почивка:

1. до 1 час - с глоба 100 лв.;
2. от 1 до 2 часа - с глоба 300 лв.;
3. над 2 часа - с глоба 1500 лв.

(9) Водач, който не спазва изискванията относно дневна почивка при екипно управление, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006 или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за дневна почивка при екипно управление:

1. до 1 час - с глоба 100 лв.;
2. от 1 до 2 часа - с глоба 300 лв.;
3. над 2 часа - с глоба 1500 лв.

(10) Водач, който не спазва изискванията относно намалената седмична почивка,

определени в Регламент (ЕО) № 561/2006 или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за намалена седмична почивка:

1. до 2 часа - с глоба 100 лв.;
2. от 2 до 4 часа - с глоба 200 лв.;
3. над 4 часа - с глоба 1000 лв.

(11) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който не спазва изискванията относно нормалната седмична почивка, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за нормална седмична почивка:

1. до 3 часа - с глоба 100 лв.;
2. от 3 до 9 часа и 30 минути - с глоба 200 лв.;
3. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) над 9 часа и 30 минути - с глоба 1000 лв.

Чл. 93в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Водач, който управлява моторно превозно средство, оборудвано с тахограф, който не функционира съгласно изискванията, определени в Регламент (ЕС) № 165/2014 или в АЕТР, се наказва с глоба 500 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Водач, който управлява моторно превозно средство, оборудвано с дигитален тахограф, и не спазва изискванията относно правилното използване на картата на водача, определени в Регламент (ЕС) № 165/2014 или в АЕТР, се наказва с глоба 500 лв.

(3) Водач, който при проверка от контролните органи не представи разпечатки, поради липса на хартия, се наказва с глоба 500 лв.

(4) Водач, който притежава повече от една валидна карта на водача, се наказва с глоба 1500 лв.

(5) Водач, който използва карта на водача, издадена на друго лице, се наказва с глоба 1500 лв.

(6) Водач, който използва повредена карта на водача или карта с изтекъл срок, се наказва с глоба 1500 лв.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Водач, който използва замърсени или повредени тахографски листа с данни, които:

1. се четат, се наказва с глоба 100 лв.;
2. не се четат, се наказва с глоба 500 лв.

(8) Водач, който не е подал заявление за замяна или анулиране на повредена, неизправна, изгубена или открадната карта на водача в срока, определен в Регламент (ЕО) № 561/2006 или в АЕТР, се наказва с глоба 100 лв.

(9) Водач, който без разрешение изважда от тахографа тахографски лист или картата на водача, което:

1. оказва влияние на записването на съответните данни, се наказва с глоба 1500 лв.;
2. не оказва влияние на записването на съответните данни, се наказва с глоба 200 лв.

(10) Водач, който използва тахографски лист или карта на водача за период, по-дълъг от този, за който е предназначена, и това:

1. е довело до загуба на данни, се наказва с глоба 1500 лв.;
2. не е довело до загуба на данни, се наказва с глоба 200 лв.

(11) Водач, който не е въвел данните относно периодите на "друга работа", "време на разположение", "прекъсване" или "дневна почивка", когато няма възможност да използва монтирания на превозното средство тахограф, поради това че е извън превозното средство, се наказва с глоба 1500 лв.

(12) Водач, който при екипно управление не е поставил тахографския лист или картата на водача в правилното гнездо на тахографа, се наказва с глоба 1500 лв.

(13) Водач, който не е осигурил записаното на тахографския лист часово време да съответства на официалното време в страната на регистрацията на превозното средство, се наказва с глоба 200 лв.

(14) Водач, който не използва правилно превключващия механизъм на тахографа, се наказва с глоба 500 лв.

(15) Водач, който не е попълнил на тахографския лист:

1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) собственото име и/или фамилията си, се наказва с глоба 100 лв.;

2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) датата на започване и/или на приключване използването на тахографския лист, се наказва с глоба 500 лв.;

3. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) мястото на започване и/или на приключване използването на тахографския лист, се наказва с глоба 500 лв.;

4. регистрационния номер на превозното средство, се наказва с глоба 500 лв.;

5. показанието на километропоказателя на превозното средство в началото на използването на тахографския лист, се наказва с глоба 500 лв.;

6. показанието на километропоказателя на превозното средство в края на използването на тахографския лист, се наказва с глоба 500 лв.;

7. часа на смяна на превозното средство, се наказва с глоба 100 лв.

(16) Водач на превозно средство, оборудвано с дигитален тахограф, който не е въвел символа на страната, в която е започнал и завършил дневното време на управление, се наказва с глоба 100 лв.

(17) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Наказва се с глоба 1500 лв. водач, който при проверка от контролните органи не представи документите, които са регистрирали времето на управление, прекъсванията и почивките му през текущия ден, и тези от предходните 28 календарни дни:

1. тахографски листа, и/или

2. карта на водача (ако притежава такава), както и записите от нея, и/или

3. ръчни записи и разпечатки, и/или

4. удостоверение по чл. 10, ал. 1 от наредбата по чл. 89, ал. 1.

(18) Водач, който подправи, укрие или унищожи данни, записани в тахографския лист или съхранени в дигиталния тахограф или в картата на водача, или на разпечатките от дигиталния тахограф, се наказва с глоба 1500 лв.

(19) Водач, който манипулира тахографа, тахографския лист или картата на водача и това може да доведе до подправяне на данните, се наказва с глоба 1500 лв.

(20) Водач, който управлява превозно средство с монтирано устройство за подправяне на данните, записани в тахографския лист или съхранени в дигиталния тахограф или в картата на водача, или на разпечатките от дигиталния тахограф, се наказва с глоба 1500 лв.

(21) Водач, който за периода, през който тахографът е бил неизправен или не е бил годен за експлоатация:

1. не е въвел всички данни за този период, се наказва с глоба 1500 лв.;

2. не е попълнил номера на картата на водача и/или имената си, и/или номера на свидетелството си за управление на моторно превозно средство, се наказва с глоба 1500 лв.;

3. не е поставил подписа си, се наказва с глоба 100 лв.

(22) Водач, който в случай на загуба или кражба на картата на водача не е подал официално уведомление до компетентните органи в страната, в която е настъпило събитието, се наказва с глоба 500 лв.

(23) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Водач, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари с моторни превозни средства, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 165/2014 или на АЕТР, които не са оборудвани с тахограф или монтираните на моторните превозни средства тахографи не са от одобрен тип, се наказва с глоба 1500 лв.

(24) За нарушения на водача, свързани с неправилното използване на тахографските листа или картата на водача, за които не е предвидено друго наказание, се налага глоба 500 лв.

Чл. 93г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка на пътници или товари, които дават на водачите допълнителни възнаграждения под формата на премии или добавки към заплатата, свързани с изминатото разстояние или с количеството превозени товари, и това води до застрашаване безопасността на движението и/или нарушаване изискванията на Регламент (ЕО) № 561/2006 или на АЕТР, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(2) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили извличането на всички данни от тахографа или от картата на водача, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(3) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не спазват минималната възраст за придружител на водача, определена в член 5, т. 2 от Регламент (ЕО) № 561/2006, се налага имуществена санкция 1500 лв.

Чл. 94. (1) (Предишен текст на чл. 94 - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) Който не издаде документ за платена превозна цена, включително за таксиметровите превози, се наказва с глоба 700 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г.) Който допусне или разпреди извършването на обществен превоз на пътници без документ за платена превозна цена, се наказва с глоба или с имуществена санкция 1500 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм. и доп., бр. 9 от 2017 г.) Който допусне извършването на таксиметров превоз по цена за километър пробег под минимално и/или над максимално определената от общинския съвет за територията на съответната община, се наказва с глоба или с имуществена санкция 3000 лв. и автомобилът се отписва от списъка с данни за автомобилите към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз.

Чл. 95. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишен текст на чл. 95, изм., бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) Наказва се с глоба 500 лв. водач на моторно превозно средство, което:

1. (изм. – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) не е оборудвано с таксиметров апарат;

2. е с повреден таксиметров апарат или ограничител на скоростта;

3. е с невключен таксиметров апарат;

4. е с разпломбиран таксиметров апарат;

5. (нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) не е оборудвано с ограничител на скоростта.

(2) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на водач, който:

1. управлява лек таксиметров автомобил, оборудван с устройство или приспособление, свързано с работата на таксиметровия апарат, което дава възможност за записване и отчитане на неверни данни;

2. не представи на превозвача за ежемесечна заверка пътната книжка за отчитане и контрол на работата на лекия таксиметров автомобил.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., предишна ал. 2, изм., бр. 80 от 2007 г., доп., бр. 17 от 2011 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба в размер 2000 лв., а по ал. 2 - глоба в размер 3000 лв., а автомобилът се отписва от списъка с данни за автомобилите към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Наказанията по ал. 1 се налагат и на водач, който промени показанията на таксиметров апарат.

Чл. 95а. (Нов – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) (1) Наказва се с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство по чл. 7б, ал. 2, което не е оборудвано с обезопасителни колани.

(2) (В сила от 28.03.2020 г. - ДВ, бр. 80 от 2018 г.) Наказва се с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство по чл. 7б, ал. 2, което не е оборудвано с устройство за мобилно видеонаблюдение съгласно изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 4 или устройството за мобилно видеонаблюдение не се използва в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 4.

Чл. 95б. (Нов – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 3000 лв., който:

1. разпреди или допусне извършването на превози на пътници с моторно превозно средство, за което се изисква да е оборудвано с обезопасителни колани и то не е оборудвано или не е спазен установеният ред за оборудването му;

2. (в сила от 28.03.2020 г. - ДВ, бр. 80 от 2018 г.) разпреди или допусне извършването на превози на пътници с моторно превозно средство, за което се изисква да е оборудвано с устройство за мобилно видеонаблюдение и то не е оборудвано или не е спазен установеният ред за използването на устройството за мобилно видеонаблюдение.

Чл. 95в. (Нов – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.03.2020 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 1500 лв. превозвач, който не спазва изискванията за съхранение на записите от устройствата за мобилно видеонаблюдение на моторните превозни средства.

Чл. 96. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 3000 лв., който:

1. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г., доп., бр. 17 от 2011 г.) допусне или разпреди извършването на превоз с моторно превозно средство, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списъка към удостоверението за регистрация, или с моторно превозно средство, водачът на което не е снабден със заверено копие на лиценз на Общността;

2. преотстъпи издаденото му разрешително за превоз на пътници или товари;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) допусне извършването на превоз без редовно издадено

или с преотстъпено му разрешително за превоз на пътници или товари;

4. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., отм., бр. 99 от 2012 г.);

5. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.);

6. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.);

7. (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., отм., бр. 17 от 2011 г.);

8. (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., доп., бр. 17 от 2011 г.) разпореди или допусне извършването на превози по автобусна линия, за която не е сключил договор с възложителя или за която не притежава валидно маршрутно разписание;

9. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г.);

10. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г.);

11. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г.);

12. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г.);

13. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) Който допусне или разпореди извършване на превоз на пътници или товари, без да има това право, се наказва с глоба или имуществена санкция 5000 лв.

(3) За повторно нарушение:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) по ал. 1 - наказанието е глоба или имуществена санкция 5000 лв. и отнемане на лиценза или удостоверението за регистрация;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) по ал. 2 - наказанието е глоба или имуществена санкция 15 000 лв. и отнемане на лиценза или удостоверението за регистрация.

(4) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2011 г., доп., бр. 9 от 2017 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 1500 лв. превозвач, който допусне извършването на превоз с моторно превозно средство, което не е оборудвано с ограничител на скоростта или с таксиметров апарат.

(5) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., отм., бр. 17 от 2011 г., нова, бр. 99 от 2012 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 1000 лв.:

1. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) който:

а) не организира извършването на предпътни технически прегледи на пътните превозни средства;

б) допусне или разпореди извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или на товари с превозно средство, което не е технически изправно;

в) допусне или разпореди извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или на товари с превозно средство, на което не е извършен предпътен технически преглед;

2. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) който допусне или разпореди:

а) извършване на превоз на багаж по автобусна линия без издаване на багажна разписка;

б) превоз на багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса;

3. който не организира извършването на предпътни медицински прегледи на

водачите или допусне или разпореда извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или на товари от водачи, които не са преминали предпътен медицински преглед.

(6) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) При повторно нарушение по ал. 5 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

Чл. 96а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) Който разпореда или допусне извършването на превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен или специализиран превоз, се наказва с имуществена санкция 5000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е имуществена санкция 15 000 лв. и отнемане на лиценза.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва превоз на пътници по автобусна линия под формата на случаен или специализиран превоз или превоз за собствена сметка, се наказва с глоба 500 лв.

Чл. 96б. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Който допусне или разпореда извършването на случаен превоз на деца и/или ученици извън периода на светлата част на денонощието, се наказва с имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е имуществена санкция в размер на 20 000 лв. и отнемане на лиценза.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Възложителят на превоза, съответно организаторът, който не осигури безопасното качване и слизане от превозното средство на деца и/или ученици при извършване на специализирани, случайни и превози за собствена сметка, се наказва с глоба или с имуществена санкция 5000 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Който допусне или разпореда извършването на специализиран, случаен или превоз за собствена сметка на деца и/или ученици с водачи, чиято възраст е по-малка от 25 години, или с водачи, които не отговарят на изискването за 2 години професионален опит, се наказва с имуществена санкция 10 000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Наказва се с имуществена санкция 10 000 лв., който допусне или разпореда извършването на специализиран, случаен или превоз за собствена сметка на деца и/или ученици с автобуси, за които няма издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU) и/или удостоверение за преминал допълнителен преглед за проверка на оборудването им.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 3 глобата или имуществената санкция е 10 000 лв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 4 или 5 се налага имуществена санкция 20 000 лв. и се отнема лицензът.

Чл. 96в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Който допусне или разпореда извършването на превоз на товари за собствена сметка с моторни превозни средства или състави от пътни превозни средства с допустима максимална маса над 12 тона, за които няма издадени удостоверения за обществен превоз на товари или заверено копие на лиценз на Общността, се наказва с глоба или с имуществена санкция 1500 лв.

(2) За неизпълнение на задълженията по чл. 12б, ал. 11 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 500 лв.

Чл. 96г. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) (1)

Който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

(2) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 6000 лв.

Чл. 97. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., доп., бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г., доп., бр. 9 от 2017 г.) Който откаже достъп на контролните органи до гаражите, автогарите и всички помещения, свързани с дейността му или не представи за проверка свързани с превозната дейност документи, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 5000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 85 от 2006 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба или имуществена санкция от 10 000 лв.

Чл. 98. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 5000 лв., който извършва обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им без удостоверение за регистрация по чл. 7в, ал. 1.

(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 3000 лв., който не осигури на контролните органи по чл. 91 възможност за проверка на материалната база, както и ако не им предостави за проверка цялата документация, свързана с извършването на обучението на водачи за придобиване на начална квалификация и за усъвършенстване на познанията им.

(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция 5000 лв.

(4) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 3000 лв. лице по чл. 7в, ал. 1, което:

1. (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) разпореди или допусне провеждането на обучението на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им в нарушение на условията и реда, определени в учебната документация и в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

2. разпореди или допусне извършването на обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им:

а) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) в помещение, което не отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

б) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) с моторно превозно средство, което не отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

в) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) с преподавател, който не отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

г) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) на учебна площадка, която не отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9.

(5) За повторно нарушение по ал. 4 наказанието е глоба или имуществена санкция 5000 лв. и отнемане на издаденото удостоверение за регистрация.

(6) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 1000 лв. лице по чл. 7в, ал. 1, получило удостоверение за регистрация, което:

1. (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) не осигури воденето на

регистъра на водачите за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им и на документацията в съответствие с изискванията на учебната документация по чл. 7б, ал. 7;

2. неправилно съхранява регистъра за вписване на водачи за придобиване на начална квалификация и за усъвършенстване на познанията им, в резултат на което е настъпила загуба, кражба или унищожаване на регистъра.

(7) Наказва се с глоба 1500 лв. преподавател по теоретично и/или практическо обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им, който при провеждане на обучението:

1. (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) не спазва изискванията на учебната документация за обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им по чл. 7б, ал. 9;

2. допуска нарушение при воденето на документите;

3. не вписва своевременно данните в документите;

4. нарушава определената дневна натовареност на преподавателите;

5. допуска нарушение на:

а) дневната натовареност на обучаваните;

б) (доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) графика за провеждане на теоретичното и/или практическото обучение;

в) продължителността на учебните часове.

(8) Който наруши изискванията за провеждане на обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им и изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, се наказва с глоба или с имуществена санкция 500 лв.

Чл. 98а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 5000 лв., който извършва обучение на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари без разрешение по чл. 14а, ал. 1.

(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 3000 лв., който не осигури на контролните органи по чл. 91 възможност за проверка на материалната база, както и ако не им предостави за проверка цялата документация, свързана с извършването на обучението на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари.

(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция 5000 лв.

(4) Наказва се с глоба или с имуществена санкция 5000 лв. и отнемане на издаденото разрешение по чл. 14а, ал. 1 лице, което:

1. разпореди или допусне провеждането на обучението на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари в нарушение на условията и реда, определени в учебната документация по чл. 14а, ал. 2 и в наредбата по чл. 14, ал. 1;

2. разпореди или допусне извършването на обучение на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари:

а) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) в помещение, което не отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

б) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) с преподавател, който не

отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9;

в) (изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) учебни помагала, които не отговарят на изискванията, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 9.

(5) Наказва се с глоба 1500 лв. преподавател за обучение на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари, който при провеждане на обучението:

1. не спазва изискванията на учебната документация по чл. 14а, ал. 2;
2. допуска нарушение при воденето на документите;
3. не вписва своевременно данните в документите;
4. нарушава определената дневна натовареност на преподавателите;
5. допуска нарушение на:
 - а) дневната натовареност на обучаваните;
 - б) графика за провеждане на теоретичното обучение;
 - в) продължителността на учебните часове.

(6) Който наруши изискванията за провеждане на обучение на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари и изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, се наказва с глоба или с имуществена санкция 500 лв.

Чл. 98б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Товародателят или лице, което извършва товаренето, които допуснат масата или натоварването на ос на пътно превозно средство да надвиши допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация, се наказва:

1. при надвишаване с до един тон - с глоба или с имуществена санкция 500 лв.;
2. при надвишаване с повече от един тон до пет тона - с глоба или с имуществена санкция 1500 лв.;
3. при надвишаване с повече от пет тона - с глоба или с имуществена санкция 5000 лв.

Чл. 99. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 85 от 2006 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г.) Който наруши реда за заявяване, предоставяне, ползване и отчитане на разрешителните за извършване на превоз на пътници и товари, се наказва с глоба или с имуществена санкция 2000 лв.

Чл. 100. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Превозвач, допуснал да бъдат използвани превозните му средства за умишлено препречване на свободното движение по улиците, площадите и пътищата, се наказва с имуществена санкция 3000 лв. и с отнемане на лиценза за срок една година.

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) Пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, се наказва с глоба в размер:

1. от 10 до 50 лв. – за превози по общинските транспортни схеми;
2. петдесет лв. – за междуселищни превози;
3. триста лв. – за международни превози.

Чл. 102. (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 17 от 2011 г.) Собственик на автогара и автоспирка или длъжностно лице, който (което) не осигури достъп до

автогарата или автоспирката на моторно превозно средство за обществен превоз по автобусни линии, се наказва с глоба или с имуществена санкция 500 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. и доп., бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Собственик на автогара или автоспирка, който не е осигурил или не поддържа в изправност определения с наредбата по чл. 21 минимум оборудване в автогарите и автоспирките или откаже да предостави на превозвача правото на продажба на билети на притежаваната от него автогара, се наказва с глоба или с имуществена санкция 1000 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2012 г.) Собственик на автогара, който нарушава изискванията по чл. 22, ал. 3, се наказва със:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) имуществена санкция 10 000 лв. - при първо нарушение;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) имуществена санкция 20 000 лв. - при повторно нарушение;

3. (отм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г.).

(4) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) Водач на моторно превозно средство за обществен превоз по автобусни линии, който не спира на определените спирки или който откаже да превози лице, притежаващо издаден по съответния ред превозен документ, се наказва с глоба 300 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) На превозвач, който не разпреди или не осигури моторното му превозно средство за обществен превоз по автобусни линии да спира на определените спирки, се налага имуществена санкция 500 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) Собственик на автогара, който не изпълнява мерките за сигурност на превозите на пътници с автобус, предвидени в наредбата по чл. 21, ал. 1, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 1000 лв.

Чл. 103. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2003 г., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г.) Налага се имуществена санкция 10 000 лв. на всеки, който разпреди или допусне извършването на превоз на опасни товари в нарушение на изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г.) Наказва се с глоба 5000 лв. водач, който извършва превоз на опасни товари:

1. с пътно превозно средство, на което видът, конструктивното или допълнителното оборудване не отговарят на изискванията на ADR;

2. с пътно превозно средство с регистрация в Република България, за което няма издадено от Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" удостоверение за одобрение на пътни превозни средства, превозващи определени опасни товари;

3. с пътно превозно средство с регистрация извън Република България, за което няма издадено от компетентен орган по ADR на съответната страна по регистрацията удостоверение за одобрение на пътни превозни средства, превозващи определени опасни товари;

4. с пътно превозно средство, което не е предназначено за товара, който превозва;

5. със състав от пътни превозни средства с повече от едно ремарке;

6. без да е снабден с необходимите за превозвания товар писмени инструкции;

7. които са забранени за превоз съгласно ADR;

8. без валидно свидетелство за превоз на опасни товари.

(3) Наказва се с глоба 1000 лв. водач, който извършва превоз на опасни товари:

1. с повредена или неуплътнена цистерна или опаковка;

2. с пътно превозно средство, което не е оборудвано с противопожарни средства съгласно изискванията на ADR или те са неизправни;

3. с пътно превозно средство, което не е маркирано или етикетирано в съответствие с изискванията на ADR;

4. в опаковки без маркировки или етикети за опасност съгласно изискванията на ADR.

(4) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г.) При повторно нарушение на ал. 1 се налага имуществена санкция в размер на 30 000 лв.

(5) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г.) При повторно нарушение по ал. 2 се налага глоба в размер на 10 000 лв.

(6) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г.) При повторно нарушение по ал. 3 се налага глоба в размер на 5000 лв.

Чл. 104. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2006 г.) (1) (Предишен текст на чл. 104, изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Превозвач, който не осигури спазване на разпоредбите за работното време и почивките на водачите при извършване на обществени превози на пътници и товари, включително при превози за собствена сметка, се наказва с имуществена санкция 1000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които допуснат или разпоредят извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка с моторни превозни средства, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006 или на AETR, които не са оборудвани с тахограф или монтираните на моторните превозни средства тахографи не са от одобрен тип, се налага имуществена санкция 5000 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили правилното функциониране на тахографа, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които разпоредят или допуснат извършване на превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, оборудвано с дигитален тахограф, от водач, който не притежава карта на водача, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили на водача необходимата информация съгласно Регламент (ЕС) № 165/2014, Регламент (ЕО) № 561/2006 или AETR, се налага имуществена санкция 2000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили на водачите достатъчен брой тахографски листа и/или тахографските листа не са от одобрен тип, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не съхраняват тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни или отказват да ги предоставят за проверка от контролните органи, се налага имуществена санкция 5000 лв.

(8) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1,

извършващо превози за собствена сметка, които подправят, укриват или унищожат данни, записани в тахографския лист, съхранени в дигиталния тахограф, в картата на водача или на разпечатките от дигиталния тахограф, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(9) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които манипулират тахографа, тахографския лист или картата на водача, което може да доведе до подправяне на данните, се налага имуществена санкция 1500 лв.

(10) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, в чието превозно средство е установено монтирано устройство за подправяне на данните, записани в тахографския лист, съхранени в дигиталния тахограф, в картата на водача или на разпечатките от дигиталния тахограф, се налага имуществена санкция 5000 лв.

(11) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не осигурят на водачите достатъчно количество налична хартия за разпечатки, се налага имуществена санкция 1000 лв.

(12) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили поправката на тахографа от одобрен сервиз или тя не е извършена на пътя, когато в рамките на 7 дни от откриване на неизправността на тахографа превозното средство не може да се върне в предприятието, се налага имуществена санкция 3000 лв.

(13) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) Когато нарушението по ал. 1, 2, 4, 7 - 10 и 12 е извършено повторно, наказанието е имуществена санкция 8000 лв. и отнемане на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценза на Общността.

Чл. 104а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г.) Превозвач, който не подаде заявление в 30-дневен срок от настъпването на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, за отразяването им извън случаите по чл. 10, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер 1000 лв.

Чл. 104б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) На превозвач, който наруши разпоредбите на Регламент (ЕС) № 181/2011, се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;
2. за неизпълнение на задължението по чл. 5 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 3000 лв.;
3. за нарушение на чл. 6 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 3000 лв.;
4. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 7, параграф 2, буква "а" от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 10 000 лв.;
5. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 7, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;
6. за неосигуряване на необходимата помощ съгласно чл. 8 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 3000 лв.;
7. за нарушение на чл. 9 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 5000 лв.;
8. за нарушение на чл. 10, параграфи 2 - 4 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 5000 лв.;
9. за нарушение на чл. 10, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000

лв.;

10. за нарушение на чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 5000

лв.;

11. за нарушение на чл. 11, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

12. за нарушение на чл. 11, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000

лв.;

13. за нарушение на чл. 13 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;

14. за нарушение на чл. 16 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;

15. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 17, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

16. за нарушение на чл. 17, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 500

лв.;

17. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 19, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 500 лв.;

18. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) за нарушение на чл. 19, параграфи 1, 3 и 4 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;

19. за нарушение на чл. 20, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

20. за нарушение на чл. 21 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

21. за нарушение на чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000

лв.;

22. за нарушение на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

23. за нарушение на чл. 27 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.

Чл. 104в. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) На водач на автобус, който не предостави помощ на лица с увреждания или с намалена подвижност съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 181/2011, се налага глоба в размер 500 лв.

Чл. 104г. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) На управител или на собственик на автогара, който наруши разпоредбите на Регламент (ЕС) № 181/2011, се налага глоба или имуществена санкция, както следва:

1. за неизпълнение на задължението по чл. 5 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 3000 лв.;

2. за нарушение на чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 5000 лв.;

3. за нарушение на чл. 11, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

4. за нарушение на чл. 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;

5. за нарушение на чл. 14, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

6. за нарушение на чл. 16 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 2000 лв.;

7. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 17, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

8. за нарушение на чл. 17, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 500 лв.;

9. за нарушение на чл. 20, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.;

10. за нарушение на чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 181/2011 - в размер 1000 лв.

Чл. 104д. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) За нарушения на изискванията на Регламент (ЕС) № 181/2011, за които не е предвидено друго наказание, се налага глоба или имуществена санкция 500 лв.

Чл. 104е. (Нов – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Който при издаване на превозен документ не извърши предвидено в нормативен акт намаление от определената редовна цена по действащата тарифа на съответния превозвач, се наказва с глоба или имуществена санкция 1000 лв.

Чл. 104ж. (Нов – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Кмет на община, възложител на превози по утвърдени транспортни схеми, който наруши изискванията на чл. 19, ал. 2, 6 и 7, се наказва с глоба 3000 лв.

Чл. 104з. (Нов – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) (1) Превозвач, който не е върнал в Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" заверено копие на лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България в случаите по чл. 11, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер 500 лв. за всяко невърнато копие или удостоверение.

(2) Превозвач, който не е върнал в Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" заверено копие на лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България в случаите по чл. 10ба, ал. 1, т. 6, се наказва с имуществена санкция в размер 500 лв. за всяко невърнато копие или удостоверение.

(3) За повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага имуществена санкция в размер 1000 лв.

(4) Превозвач, на когото е приложена принудителна административна мярка по чл. 10ба, ал. 1, т. 6, извършващ обществен превоз на пътници или товари, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лв.

(5) Превозвач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, което не е с българска регистрация или не е вписано в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лв.

(6) Превозвач, който преотстъпи заверено копие на лиценз на Общността или допусне извършването на обществен превоз на пътници или товари с невалидно, отнето или преотстъпено заверено копие на лиценз на Общността, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лв.

(7) За повторно нарушение по ал. 4, 5 и 6 се налага имуществена санкция в размер 3000 лв.

Чл. 105. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г.) (1) За нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание глоба или имуществена санкция 200 лв.

(2) За нарушения на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага глоба или имуществена санкция 500 лв.

Глава девета **(Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г.)** **ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ**

Чл. 106. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 80 от 2007 г.) (1) Пътно превозно средство, превозващо опасни товари, се спира от движение до отстраняване на нарушението, когато:

1. превозваните опасни товари са забранени за превоз;
2. е установен теч на опасни вещества от пътното превозно средство поради нарушена цялост на цистерните или опаковките;
3. превозното средство не е предназначено за товара, който превозва;
4. се извършва превоз в контейнер с конструкция, която не е пригодена за обслужване;
5. превозното средство е без удостоверение за одобрение за превоз на опасни товари;
6. са използвани опаковки, които не са одобрени съгласно изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR);
7. опаковките не отговарят на съответните опаковъчни инструкции;
8. не са спазени правилата за смесено опаковане;
9. не са спазени правилата за смесено товарене на опаковки;
10. се превозват опасни товари в опаковки без маркировка и етикети за опасност;
11. водачът управлява пътното превозно средство с неукрепен товар;
12. не са спазени изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR) по отношение на допустимата степен на запълване на цистерните и опаковките;
13. не са спазени правилата по отношение на изискванията, ограничаващи количествата вещества, превозвани в едно превозно средство;
14. водачът не носи транспортно-съпроводителните документи съгласно наредбата по чл. 14, ал. 1;
15. превозното средство е без съответния опознавателен знак за опасен товар или е с нестандартен знак;
16. липсва информация за превозваните опасни вещества (UN, наименование по Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR), опаковъчна група);
17. водачът не притежава удостоверение по чл. 14, ал. 2;
18. се използват средства за осветяване, които не са в съответствие с изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR);
19. превозното средство не отговаря на изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR).

(2) Пътно превозно средство, превозващо опасни товари, може да бъде преместено за сметка на превозача до безопасно място до отстраняване на нарушението, когато:

1. превозното средство е с повече от едно ремарке или полуремарке;
2. пътното превозно средство е без съответните пожарогасители или те са неизправни - без пломби или с изтекъл срок на преглед;
3. в превозното средство липсва основното оборудване за безопасност и

оборудването съгласно писмените указания за аварийни ситуации;

4. не са спазени датите за извършване на изпитванията за опаковките;

5. опасните товари се превозват в повредени опаковки или се превозват повредени празни непочистени опаковки;

6. опасните товари се превозват в комбинирани опаковки, когато най-външната опаковка е неправилно затворена;

7. етикетите, маркировките и табелите, които са поставени, не са в съответствие с превозвания опасен товар;

8. липсват писмени указания съгласно наредбата по чл. 14, ал. 1 или указанията не съответстват на превозвания опасен товар;

9. не са спазени изискванията на глава 8.4 "Изисквания за надзора на превозните средства" от Приложение В на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR).

Чл. 106а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2005 г., изм. и доп., бр. 85 от 2006 г., изм., бр. 92 от 2006 г., бр. 80 от 2007 г., бр. 17 от 2011 г.) (1) За преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г. , в сила от 1.01.2019 г.) спиране от движение за срок 6 месеца на моторно превозно средство, с което се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници;

2. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г. , в сила от 1.01.2019 г.) спиране от движение за срок 12 месеца на моторно превозно средство, с което повторно се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници;

3. временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва:

а) международен превоз на пътници или товари, когато превозът се извършва без разрешително, което се изисква по силата на двустранни международни договори, по които Република България е страна - до заплащането на наложената глоба за извършеното нарушение и издаване на съответно българско разрешително в граничен пункт или на друго място на територията на Република България;

б) (доп. - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен или специализиран превоз - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение;

в) международен превоз на товари, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл. 7а, ал. 4 - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4;

г) превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение;

д) (нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) превоз по автобусна линия, за

която превозвачът не е сключил договор с възложителя за възлагането ѝ по чл. 19, ал. 5 – до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение;

е) (нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) превоз на пътници, за което се изисква да е оборудвано с обезопасителни колани и то не е оборудвано или е оборудвано с обезопасителни колани в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 146, ал. 1 от Закона за движението по пътищата;

4. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е нарушил правилата за времето за управление, прекъсване на управлението или почивка - докато не бъде ползвано времето за прекъсване или почивка;

5. временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач, който не е изпълнил задължението си по чл. 92, ал. 4 - до изпълнение на задължението за заплащане на наложената с наказателното постановление глоба;

б) (нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г.) временно спиране на дейността на превозвача по извършване на обществен превоз на пътници или товари:

а) при смърт или при невъзможност ръководителят на транспортната дейност да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност – до отстраняване на несъответствието, но не повече от три месеца;

б) (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) когато ръководителят на транспортната дейност е престанал да отговаря на изискванията за добра репутация или за професионална компетентност или когато превозвачът няма ръководител на транспортната дейност извън случаите по буква "а" – до отстраняване на несъответствието, но не повече от един месец;

в) когато превозвачът е престанал да отговаря на изискванията за финансова стабилност или за установяване на територията на Република България – до отстраняване на несъответствието, но не повече от три месеца.

(2) Налагането на принудителните административни мерки по ал. 1 се осъществява от органите по контрол чрез:

1. сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и т. 3, букви "б" и "в";

2. сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, и свързаните с извършвания превоз документи - в случаите по ал. 1, т. 3, букви "а" и "г";

3. отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство и контролния талон към него - в случаите по ал. 1, т. 4 и 5;

4. (отм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.);

5. (нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., доп., бр. 9 от 2017 г.) отнемане на заверените копия на лиценза на Общността или на удостоверенията към лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България – в случаите по ал. 1, т. 6.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1 - 3 регистрационната табела и посочените документи се изземват със съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

(4) Размерът на паричната гаранция се определя със заповедта по чл. 107, ал. 1 и не може да бъде по-голям от максималния размер на глобата, предвидена за извършеното нарушение.

(5) След приключване на административнонаказателното производство:

1. (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) внесената парична гаранция се прехвърля от набирателната в транзитната сметка на държавния бюджет - когато размерът на наложената с влязло в сила наказателно постановление глоба е по-голям или равен на размера на внесената гаранция;

2. (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) частта от внесената парична гаранция, равностойна на наложената глоба, се прехвърля от набирателната в транзитната сметка на държавния бюджет, а разликата се превежда по посочена от нарушителя банкова сметка - когато размерът на наложената с влязло в сила наказателно постановление глоба е по-малък от размера на внесената парична гаранция;

3. внесената парична гаранция се превежда по посочена от нарушителя банкова сметка - при отмяна на наказателното постановление с влязло в сила съдебно решение.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите по ал. 1, т. 1 – 3 собственикът или водачът на моторното превозно средство в срок до два часа от прилагане на принудителната административна мярка придвижва моторното превозно средство до определено място за домуване.

(7) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Табелите с регистрационните номера и документите, удостоверяващи регистрацията на моторното превозно средство по ал. 2, се връщат след заплащане на наложената с наказателното постановление глоба.

Чл. 107. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Обществен превоз" е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане.

2. "Превоз на товари" е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, извършващо превоз на стоки срещу заплащане със собствени или собствени и наети превозни средства, включително и на лизинг, независимо дали са натоварени или не.

3. "Превоз на пътници" е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, за превоз на пътници срещу заплащане, която се осъществява със специално конструирани и оборудвани моторни превозни средства независимо дали са натоварени или не.

4. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., бр. 80 от 2007 г.) "Превоз за собствена сметка" е:

а) превоз на товари без заплащане, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва

превозът, да се експедират негови товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него, или

б) превоз на пътници без заплащане с нетърговска или нестопанска цел, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него.

5. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) "Превозвач" е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел.

6. "Криза на пазара" е наличие на значителен и вероятно продължителен излишък на предлагане на транспортни услуги спрямо търсенето от клиентите, представляващ сериозна заплаха за финансовата стабилност и оцеляване на значителен брой превозвачи.

7. (Отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.).

8. (Отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.).

9. (Отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.).

10. (Отм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г.).

11. "Транспортна схема" е общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна.

12. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) "Автогара" е транспортен обект за обслужване на пътници по автобусни линии за междуселищни и международни превози, служещ за начална, междинна или крайна точка на автобусните линии.

13. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Автоспирка" е всяко обозначено място, различно от автогара, на което според определения маршрут по автобусна линия е предвидено спиране за качване и/или слизане на пътници.

14. "Международен превоз" е всеки превоз на товари или пътници, при който се преминава през държавна граница.

15. "Каботажен превоз" е вътрешен автомобилен превоз, извършван от превозвач в страна, различна от тази, в която е регистриран.

16. "Опасни товари" са вещества и изделия, чието транспортиране по пътищата е забранено или се разрешава само при определени обстоятелства съгласно Приложение А и Приложение Б към Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR).

17. "Разрешително" е документ, издаден по образец, установен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, даващ право за извършване на определен вид превози.

18. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

19. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

20. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

21. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г.).

22. "Автобусна линия" е постоянен маршрут за изпълнение на автобусни превози по утвърдено разписание.

23. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Специализирани автобусни превози" са превозите на работници, служители и учащи по договор с определени от клиента маршрут и разписание.

24. "Случайни автобусни превози" са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия.

25. "Совалковни автобусни превози" са превозите с автобуси, посредством които при непрекъснато повтарящи се прави и обратни превози предварително съставени групи от пътници се превозват от даден отправен район до друг.

26. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г.) "Таксиметрови превози" са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

27. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

28. (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) "Системни" са нарушенията, извършени три или повече пъти в едногодишен срок от влизане в сила на първото наказателно постановление, с което на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

29. (Предишна т. 28 - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) "Максимално допустима маса" е съвкупността от собственото тегло на превозното средство и максимално допустимото му натоварване.

30. (Предишна т. 29 - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) "Товарителница" е товарителен запис по смисъла на чл. 371 от Търговския закон.

31. (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна т. 30, бр. 92 от 2005 г.) "Превоз на опасни товари" е превозът на опасни товари от едно място на друго и свързаните с превоза престои, включително времето за престой за товарене и разтоварване на опасните товари в превозни средства, цистерни или контейнери. Превозът включва и времето за престой за претоварване или смяна на вида на превозното средство, при условие че транспортните документи бъдат предоставени за контрол и при престоя не се отварят пратките или цистерните.

32. (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна т. 31, бр. 92 от 2005 г.) "Разчетна парична единица" е специалното право на тираж, както то е определено от Международния валутен фонд. Сумата, посочена в чл. 71, ал. 3, е конвертируема в националната валута на страната, чийто съд е натоварен с разглеждане на спора, на базата на стойността на тази валута към датата, на която той се е произнесъл, или на датата, приета по взаимно съгласие от страните. Стойността на националната валута в специалното право на тираж на страната, която е член на Международния валутен фонд, се изчислява съгласно начина на превръщане, прилаган от Международния валутен фонд към въпросната дата на извършване на операциите и сделките.

33. (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм., бр. 99 от 2003 г., предишна т. 32, бр. 92 от 2005 г.) "Консултант по безопасността при превоза на опасни товари" е всяко назначено от ръководителя на предприятието лице, чиято роля е да изпълнява задачите и функциите, определени в закона и подзаконовите актове, свързани с превоза на опасни товари, и което притежава удостоверение за преминал курс на обучение.

34. (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., предишна т. 33, бр. 92 от 2005 г., изм., бр. 80 от 2007 г.) "Тахограф" е средство за измерване, предназначено да бъде монтирано в автомобила, за да регистрира или показва в автоматичен или полуавтоматичен режим данни за

движението на автомобила и за определените периоди на управление, прекъсване и почивка на водачите.

35. (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., предишна т. 34, бр. 92 от 2005 г.) "Допълнителни автобусни линии" са линиите с режим на движение, осигуряващ възможност за спиране, слизане и качване по желание на пътниците на разрешените за това места, допълващи основните линии на градския транспорт, без да ги дублират напълно.

36. (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) "Светлата част на денонощието" включва периода от изгрева до залеза на слънцето по данни на националната метеорологична служба.

37. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) "Превоз на деца и/или ученици" е превоз на предварително съставена група от деца и/или ученици с най-малко един придружител. Група с повече от 10 деца и/или ученици трябва да е с най-малко двама придружители.

38. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) "Изключително право", "компенсация за обществена услуга" и "задължение за извършване на обществена услуга" са понятия по смисъла на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/96 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета.

39. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2011 г.) "Направление" е съвкупност от автобусни линии с най-малко две общи спирки и с дължина на участъка между тези спирки най-малко 30 на сто от дължината на всяка от линиите.

40. (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) "Интелигентни транспортни системи" са системи, при които се прилагат информационни и комуникационни технологии в областта на автомобилния транспорт, включително инфраструктура, превозни средства и ползватели, и в управлението на движението и управлението на мобилността, както и за интерфейси с останалите видове транспорт.

41. (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г.) "Интерфейс" е междусистемно устройство, осигуряващо средствата, чрез които системите могат да се свържат и да си взаимодействат.

42. (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.03.2013 г.) "Лице с увреждания" и "лице с намалена подвижност" са понятията по смисъла на Регламент (ЕС) № 181/2011.

43. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) "Билет" е превозен документ за еднократно пътуване с едно превозно средство или за комбинирано пътуване за определено време.

44. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) "Карта" е превозен документ за няколко еднократни пътувания.

45. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) "Електронен билет" е превозен документ, който се издава от електронна система и се изпраща в електронен формат на пътника след заплащане стойността на билета при превози по междуселищни или международни линии или може да бъде зареден в карта на електронен носител след заплащане на стойността и се таксува чрез валидатор при превози по градски линии.

46. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) "Абонаментна карта на хартиен носител" е персонализиран или неперсонализиран превозен документ за един пътник за многократно пътуване, без ограничение, в рамките на маршрута и срока на валидност, издава се за определен период от време.

47. (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 1.07.2014 г.) "Абонаментна карта на електронен носител" е персонализиран или неперсонализиран превозен документ за един пътник за многократно пътуване, без ограничение, в рамките на маршрута и срока на валидност, който се таксува чрез валидатор.

48. (Нова – ДВ, бр. 60 от 2014 г.) "Икономическа агломерация" е територия, която с устройствен план, концепция или схема за пространствено развитие е определена преимуществено за индустриална или бизнес зона.

49. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Междуселищна автобусна линия" е линия от общинските, областните и републиканската транспортни схеми, маршрутът на която включва спирки в две или повече населени места.

50. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Градска автобусна линия" е линия от общинските транспортни схеми, маршрутът на която включва спирки само в чертите на едно населено място, определени със строителните му граници в действащия устройствен план.

51. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Спирка" е място, обозначено за спиране с цел слизване и/или качване на пътници, включващо автогари и автоспирки.

52. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Вътрешноградски транспорт" е съвкупността от всички градски линии в чертите на едно населено място.

53. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Дата на първата регистрация" е датата, на която превозното средство е било регистрирано за първи път в страната или в чужбина.

54. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г.) "Свързано лице" е дружество или лице, което притежава повече от 5 на сто от дяловете и акциите, издадени с право на глас в дружеството.

55. (Нова – ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.06.2019 г.) "Устройство за мобилно видеонаблюдение" е техническо устройство, което позволява да се заснеме пътнотранспортната обстановка пред превозното средство по време на движение.

§ 2. (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г.) За издаване на лицензи, разрешителни, регистрационни и други документи и за извършване на административни услуги по този закон и по Закона за движението по пътищата се заплащат такси, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

§ 3. При провеждане на неотложни аварийноспасителни или възстановителни работи и при евакуация на хора, животни и материални ценности при бедствия и катастрофи превозвачите предоставят транспортни средства по искане на органите на държавна власт, местната администрация и местното самоуправление. Извършените разходи се възстановяват по ред, определен от Министерския съвет.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. (1) Ежегодно в държавния бюджет на Република България се включват разходи

за:

1. субсидиране на превоза на пътниците по нерентабилни автобусни линии във вътрешноградския транспорт и транспорта в планински и други райони по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

2. компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за пътуване, предвидени в нормативните актове за определени категории пътници.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 9 от 2017 г.) Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат за превози по градски допълнителни линии, за превози по градски и междуселищни линии, които се поддържат главно поради историческия интерес към тях или туристическото им значение, за специализираните и за случайните автобусни превози, както и за таксиметровите превози, освен в случаите по чл. 283, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., изм., бр. 80 от 2007 г., бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Условието и редът за предоставяне на средствата по ал. 1, както и условията и редът за издаване на превозни документи за извършване на превозите на определени категории пътници, предвидени в нормативните актове, се определят с наредба, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Наредбата по ал. 3 се приема в срок до 31 март 2015 г., като до нейното приемане предоставянето на средствата по ал. 1, както и издаването на превозни документи за извършване на превозите на определени категории пътници, предвидени в нормативните актове, се извършват по досегашния ред.

(5) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) За целите на разпределяне на средствата по ал. 1 се включват и вътрешноградски превози, извършени с трамваен и тролейбусен транспорт и метро.

§ 4а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) За прилагането на този закон и на ратифицираните международни договори в областта на автомобилните превози министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредби и инструкции.

§ 4б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) Правата за пътуване по вътрешноградския транспорт с ценови облекчения, предоставени със закони и актове на Министерския съвет, се отнасят само за основните градски линии.

§ 5. (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на вътрешните работи.

§ 6. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", а разпоредбите на чл. 2, ал. 2, 3, 4 и 5 - от 1 януари 2000 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози

(ДВ, бр. 11 от 2002 г.)

§ 44. Издадените лицензии до влизането в сила на този закон запазват действието си до изтичането на срока на тяхната валидност.

§ 45. Навсякъде в закона думите "министърът на транспорта" и "министъра на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта и съобщенията" и

"министъра на транспорта и съобщенията", думите "Министерството на транспорта" се заменят с "Министерството на транспорта и съобщенията", думите "Главна дирекция "Автомобилна администрация" и "Държавната автомобилна инспекция" се заменят с "Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и думите "редовна автобусна линия", "редовни автобусни линии" и "редовните автобусни линии" се заменят съответно с "автобусна линия", "автобусни линии" и "автобусните линии".

§ 46. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Главна дирекция "Автомобилна администрация" се преобразува в Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(2) Дейността, имуществото, архивът, правата и задълженията, включително служебните и трудовите правоотношения на служителите от администрацията на Главна дирекция "Автомобилна администрация" преминават към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози

(ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп., бр. 92 от 2005 г.,
в сила от 18.11.2005 г., изм., бр. 80 от 2007 г., в сила от 5.10.2007 г.)

§ 45. Навсякъде в закона думите "лицензия" и "лицензията" се заменят съответно с "лиценз" и "лиценза", а думите "лицензии" и "лицензиите" се заменят съответно с "лицензи" и "лицензите".

§ 46. Лицензите за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока на тяхната валидност.

§ 47. Процедурите за издаване на лицензи за извършване на таксиметров превоз на пътници, неприключили до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

§ 48. Този закон влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на § 28 относно чл. 89, ал. 2, т. 3 и 4 и разпоредбите на § 29 относно чл. 89а, ал. 3, които влизат в сила, както следва:

1. разпоредбите на чл. 89, ал. 2, т. 3 и 4:

а) за моторни превозни средства, регистрирани след 1 януари 2000 г. - от 1 януари 2004 г.;

б) за моторни превозни средства, регистрирани от 1 януари 1991 г. до 31 декември 1999 г. - от 1 май 2004 г.;

в) за моторни превозни средства, регистрирани от 1 януари 1985 г. до 31 декември 1990 г. - от 1 септември 2004 г.;

г) за моторни превозни средства, регистрирани до 1 януари 1985 г. - от 1 януари 2005 г.;

2. (доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., отм., бр. 80 от 2007 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията

(ДВ, бр. 88 от 2005 г.)

.....
§ 48. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г. и бр. 70 от 2004 г.) навсякъде думите "министърът на транспорта и съобщенията", "министъра на транспорта и съобщенията" и "Министерството на транспорта и съобщенията" се заменят съответно с "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта".

.....
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

.....
§ 31. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. разпоредбата на § 4 относно чл. 6, ал. 1, т. 1 - 4, която влиза в сила от 1 януари 2006 г.;

2. разпоредбата на § 4 относно чл. 6, ал. 1, т. 5, която влиза в сила две години след датата на влизане в сила на този закон;

3. разпоредбата на § 14, т. 1 относно чл. 24, ал. 2, която влиза в сила, както следва:

а) за автомобили с първа регистрация до 1 януари 1990 г. - от 1 юли 2006 г.;

б) за автомобили с първа регистрация след 1 януари 1990 г. - от 1 януари 2007 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Административнопроцесуалния кодекс
(ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.)

.....
§ 16. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм., бр. 17 от 2011 г.)

.....
§ 40. Водачите, придобили правоспособност за управление на моторно превозно средство преди влизане в сила на разпоредбата на § 4 относно чл. 7б, преминават само курсове за обучение за усъвършенстване на познанията им в срок 5 години от влизането в сила на изискването по чл. 7б за съответната категория.

§ 41. Издадените лицензи за извършване на международен превоз на пътници или товари са валидни до влизането в сила на разпоредбите на § 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 17, 18 и 19.

§ 42. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г.)

§ 43. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. разпоредбите на § 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 17, 18 и 19, които влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз;

2. разпоредбата на § 4 относно чл. 7б, която влиза в сила, както следва:

а) за водачи на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории D1, D1+E, D или D+E - от 10 септември 2008 г.;

б) за водачи на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C или C+E - от 10 септември 2009 г.;

3. разпоредбата на § 4 относно чл. 7в и 7г, която влиза в сила от 1 януари 2008 г.;
4. разпоредбата на § 10, т. 2 относно чл. 12а, ал. 2, която влиза в сила от 18 ноември 2007 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение на
Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 5.10.2007 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 37. Този закон въвежда изискванията на Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета.

Преходни и заключителни разпоредби

.....
§ 39. Наредбите, предвидени в този закон, се издават в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 40. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на:

1. параграфи 9 и 12, които влизат в сила един месец след деня на обнародването му в "Държавен вестник";

2. параграф 20 относно чл. 89д, ал. 3, т. 4, която влиза в сила от 1 януари 2008 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

(ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.)

.....
§ 74. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г.) се правят следните изменения:

.....
3. В останалите текстове на закона думите "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

.....
ЗАКОН за изменение и допълнение
на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 17 от 2011 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 51. Този закон въвежда изискванията на Директива 2009/5/ЕО на Комисията от 30 януари 2009 г. за изменение на Приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно минималните условия за изпълнение на регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт (ОВ, L 29/45 от 31 януари 2009 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 52. Разпоредбите на чл. 6, ал. 3, т. 1 и чл. 12б, ал. 1, т. 2 се прилагат до 4 декември 2011 г.

§ 53. Разпоредбите на § 3 относно чл. 6, ал. 3, т. 2 и на § 4 относно чл. 7 влизат в сила от 4 декември 2011 г.

§ 54. Разпоредбата на § 7 относно чл. 12б, ал. 1, т. 3 влиза в сила от 4 декември 2011 г., а относно чл. 12б, ал. 10 влиза в сила два месеца след деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

§ 55. (1) Разпоредбата на § 8 относно чл. 17, ал. 6 и 7 влиза в сила от 1 януари 2013 г.

(2) До 1 януари 2013 г. в републиканската транспортна схема не се включват нови автобусни линии.

(3) Договорите за възлагане на обществени превози на пътници по автобусни линии по действащата към датата на влизане в сила на този закон републиканска транспортна схема след влизането в сила на закона се сключват със срок не по-дълъг от 31 декември 2012 г.

(4) Сключените договори, с които е възложено задължение за обществена услуга до 3 декември 2009 г., остават в сила при условията на чл. 8, т. 3 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/96 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета.

§ 56. Разпоредбите на § 11 относно чл. 23б, ал. 2 и 3 и § 19 относно чл. 29б, ал. 3 и 4 влизат в сила от 1 януари 2012 г.

§ 57. Разпоредбата на § 14 относно чл. 24а, ал. 5 и 6 влиза в сила три месеца след деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител
(ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г. - ДВ, бр. 38 от 2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;

2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията

минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;

2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд "Земеделие", произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителя се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В brutната заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение на Закона за автомобилните превози

(ДВ, бр. 50 от 2012 г., в сила от 3.07.2012 г., изм., бр. 103 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.,

бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г., бр. 11 от 2014 г., в сила от 30.12.2013 г.)

§ 2. Лицата по чл. 6, ал. 1, които извършват превози на пътници по автобусни линии, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на този закон, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г., бр. 11 от 2014 г., в сила от 30.12.2013 г.) лицата, които извършват междуселищни и международни превози - до 30 юни 2014 г.;

2. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 30.12.2013 г.) лицата, които извършват превози по градски линии - до 30 юни 2014 г.

.....
ЗАКОН за изменение и допълнение
на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 99 от 2012 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 22. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно рамката за внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за интерфейси с останалите видове транспорт (ОВ, L 207/1 от 6 август 2010 г.) и осигурява прилагането на Регламент

(ЕС) № 181/2011.

Заклучителна разпоредба

§ 23. (1) Параграфи 4, 6, 7, 11, 19 и § 21 относно § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби влизат в сила от 1 март 2013 г.

(2) Параграф 10 влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛУЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията
(ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.)

.....
§ 85. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70, 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 23 от 2013 г.) навсякъде думите "министъра на регионалното развитие и благоустройството", "заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие", "заместник-министър на регионалното развитие" и "Министерството на регионалното развитие".

.....
§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛУЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 60 от 2014 г.)

§ 14. Лицензите на Общността и лицензите за извършване на обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България, издадени до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 15. Разрешенията за таксиметров превоз на пътници, издадени до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 16. Параграфи 10, 11, § 12, т. 1, буква "а" и § 13 – относно § 1, т. 43, 44, 45, 46 и 47, влизат в сила от 1 юли 2014 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛУЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията
(ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.)

.....
§ 85. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70, 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 109 от 2013 г., бр. 11 и 60 от 2014 г.) навсякъде думите "министъра на регионалното развитие", "заместник-министър на регионалното развитие" и "Министерството на регионалното развитие" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие и благоустройството", "заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството".

.....
ЗАКЛУЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение на Закона за автомобилните превози

(ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 1.04.2016 г. - изм., бр. 100 от 2015 г., в сила от 20.11.2015 г.)

§ 3. (Изм. – ДВ, бр. 100 от 2015 г., в сила от 20.11.2015 г.) Законът влиза в сила от 1 април 2016 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 93 от 2017 г.)

.....
§ 7. (1) Разрешенията за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени по реда на Закона за автомобилните превози до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени, но не по-късно от 31 декември 2016 г.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 93 от 2017 г.) Удостоверенията на водачите на леки таксиметрови автомобили, издадени по реда на наредбата по чл. 12а, ал. 5 до влизането в сила на този закон, запазват действието си до 30 юни 2018 г.

§ 8. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на § 3, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник", и § 6, който влиза в сила от 1 април 2016 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози

(ДВ, бр. 93 от 2017 г.)

§ 4. Започналите и недовършени до влизането в сила на този закон процедури по издаване на удостоверения по чл. 89а, ал. 2 се довършват по досегашния ред.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата

(ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.09.2018 г.)

.....
§ 33. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

.....
3. параграф 32, който влиза в сила в 9-месечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник", с изключение на т. 1, буква "а" – относно чл. 7б, ал. 2 за устройствата за мобилно видеонаблюдение и чл. 7б, ал. 4, и т. 5 – относно чл. 95а, ал. 2, чл. 95б, т. 2 и чл. 95в, които влизат в сила в 18-месечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

Приложение № 1

към чл. 6, ал. 1, т. 3, буква "а"
(Ново – ДВ, бр. 92 от 2005 г.,
в сила от 18.11.2005 г.,
отм., бр. 80 от 2007 г.,
в сила от 5.10.2007 г.)

Приложение № 2

към чл. 6, ал. 1, т. 3,
буква "б", т. 4, буква "б"
(Ново – ДВ, бр. 92 от 2005 г.,

в сила от 18.11.2005 г.,
отм., бр. 80 от 2007 г.,
в сила от 5.10.2007 г.)

Приложение № 3

към чл. 6, ал. 1, т. 4, буква "а"
(Ново - ДВ, бр. 92 от 2005 г.,
в сила от 18.11.2005 г.,
отм., бр. 80 от 2007 г.,
в сила от 5.10.2007 г.)